

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2020/1880**z dnia 14 maja 2020 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja I – Parlament Europejski**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja I – Parlament Europejski,
 - uwzględniając art. 100 i art. 104 ust. 3 Regulaminu oraz załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0021/2020),
- A. mając na uwadze, że w poświadczeniu sprawozdania końcowego księgowy Parlamentu Europejskiego (zwanego dalej „Parlamentem”) stwierdził, iż uzyskał wystarczającą pewność, że przedstawia ono rzetelnie we wszystkich istotnych aspektach sytuację finansową, wyniki operacji i przepływy pieniężne w Parlamencie;
- B. mając na uwadze, że zgodnie ze zwykłą procedurą przesłano 126 pytań do administracji Parlamentu, a otrzymane pisemne odpowiedzi zostały publicznie omówione przez parlamentarną Komisję Kontroli Budżetowej w obecności wiceprzewodniczącego odpowiedzialnego za budżet, sekretarza generalnego i audytora wewnętrznego;
- C. mając na uwadze, że zawsze możliwa jest poprawa jakości, wydajności i skuteczności zarządzania finansami publicznymi, zaś kontrola jest konieczna w celu dopilnowania, by przywódcy polityczni i administracja Parlamentu byli rozliczani przed obywatelami Unii.

Zarządzanie budżetem i finansami przez Parlament

1. zauważa, że ostateczna kwota środków w budżecie Parlamentu na rok 2018 wyniosła 1 950 687 373 EUR, tj. 18,9 % środków w dziale V wieloletnich ram finansowych ⁽¹⁾ przeznaczonych na wydatki administracyjne wszystkich instytucji unijnych w 2018 r., i w stosunku do budżetu w 2017 r. (1 909 590 000 EUR) kwota ta wzrosła o 2,2 %;
2. zauważa, że całkowita kwota dochodów zaksięgowanych na dzień 31 grudnia 2018 r. wyniosła 193 998 910 EUR (w porównaniu do 206 991 865 EUR w 2017 r.), w tym 30 783 590 EUR dochodu przeznaczonego na określony cel (w porównaniu do 50 052 674 EUR w 2017 r.);
3. zwraca uwagę, że 67,6 % łącznej kwoty zobowiązań przeznaczono na cztery rozdziały: rozdział 10 („Członkowie instytucji”), rozdział 12 („Urzednicy i pracownicy tymczasowi”), rozdział 20 („Budynki i koszty dodatkowe”) oraz rozdział 42 („Wydatki związane z asystentami posłów”), co wskazuje na dużą nieelastyczność w odniesieniu do głównej części wydatków Parlamentu;
4. odnotowuje następujące dane liczbowe, na podstawie których zamknięto rachunki Parlamentu za rok budżetowy 2018:

a) Dostępne środki (EUR)	
środki na 2018 r.:	1 950 687 373
środki przeniesione nieautomatycznie z roku budżetowego 2017:	2 564 000
środki przeniesione automatycznie z roku budżetowego 2017:	289 785 291
środki odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel na 2018 r.:	30 783 590
środki przeniesione odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel z 2017 r.:	47 369 977
Ogółem:	2 318 626 231

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

b) Wykorzystanie środków w roku budżetowym 2018 (EUR)

zobowiązania:	2 283 150 877
dokonane płatności:	1 933 089 380
środki przeniesione automatycznie, w tym środki wynikające z dochodu przeznaczanego na określony cel:	348 106 015
środki przeniesione nieautomatycznie:	—
środki anulowane:	39 994 836

c) Wpływy do budżetu (EUR)

otrzymane w 2018 r.:	193 998 910
d) Całkowity bilans na dzień 31 grudnia 2018 r. (EUR)	1 671 682 153

- zwraca uwagę, że zaciągnięto zobowiązania na 99,2 % środków z budżetu Parlamentu, w kwocie 1 934 477 627 EUR, a stopa anulowania wyniosła 0,8 %; odnotowuje z zadowoleniem, że podobnie jak w poprzednich latach osiągnięto bardzo wysoki wskaźnik wykonania budżetu; zauważa, że środki na płatności wyniosły ogółem 1 636 858 018 EUR, co oznacza, że wskaźnik wykonania w odniesieniu do środków na płatności wyniósł 84,6 %;
- zwraca uwagę na fakt, że anulowane środki na rok 2018, w kwocie 16 209 746 EUR, związane były przede wszystkim z wynagrodzeniami i innymi świadczeniami, jak również z wydatkami związanymi z budynkami;
- odnotowuje, że w roku budżetowym 2018 zatwierdzono jedenaście przesunięć zgodnie z art. 31 i 49 rozporządzenia finansowego, na kwotę 53 533 500 EUR, czyli 2,7 % ostatecznych środków; zauważa, że większość przesunięć związana była z polityką Parlamentu w zakresie nieruchomości, a w szczególności ze wsparciem finansowym na potrzeby rocznych opłat w odniesieniu do projektu budynku im. Konrada Adenauera;

Opinie Trybunału Obrachunkowego na temat wiarygodności rachunków za rok 2018 oraz legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw

- przypomina, że Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) przeprowadza szczegółową kontrolę wydatków administracyjnych i innych wydatków łącznie dla wszystkich instytucji unijnych; zwraca uwagę, że wydatki administracyjne i pochodne obejmują wydatki na zasoby kadrowe (wynagrodzenia, świadczenia oraz emerytury i renty), które stanowią 60 % łącznych wydatków, oraz wydatki na budynki, wyposażenie, energię, telekomunikację i informatykę;
- stwierdza, że z ogółu dowodów kontroli wynika, iż w wydatkach w dziale „Administracja” nie wystąpił istotny poziom błędów; zauważa także, że na podstawie trzynastu skwantyfikowanych błędów szacowany poziom błędów w dziale 5. wieloletnich ram finansowych („Administracja”) jest niższy niż próg istotności;
- przyjmuje do wiadomości szczegółowe ustalenia dotyczące Parlamentu zawarte w sprawozdaniu Trybunału dotyczącym rocznego sprawozdania finansowego Parlamentu za rok budżetowy 2018 (zwanym dalej „sprawozdaniem Trybunału”); odnotowuje, że ze względu na ataki terrorystyczne, do jakich doszło w ostatnich latach, instytucje, w tym Parlament, uznały za konieczne, by w trybie pilnym wzmocnić ochronę osób i siedzib; zauważa z zaniepokojeniem, że Trybunał wykrył uchybienia w postępowaniach zorganizowanych przez Parlament i Komisję; zauważa, że aby zamówić określone roboty budowlane w zakresie bezpieczeństwa, Parlament skorzystał z zawartych już umów ramowych, oraz że konstrukcja tych umów ramowych pozwoliła Parlamentowi zamówić niezbędne prace w zakresie bezpieczeństwa nieujęte pierwotnie w zestawieniu cen w oparciu o pojedynczą wycenę przedstawioną przez wykonawcę; zauważa, że Parlament skorzystał z tej metody w dwóch z czterech postępowań zbadanych przez Trybunał;
- z zaniepokojeniem odnotowuje odpowiedź udzieloną przez Parlament w postępowaniu kontryktoryjnym z Trybunałem, w której uznano, zważywszy na szczególny kontekst (presja czasu i specyficzna dla rynku struktura), że konkurencja była być może nieoptymalna; z zadowoleniem stwierdza, że nowe umowy ramowe zawarte w tym sektorze z pięcioma wykonawcami opierają się na ponownym poddaniu zamówienia procedurze konkurencyjnej w celu zapewnienia odpowiedniej konkurencji cenowej;

Sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego

- zauważa, że na posiedzeniu komisji przedmiotowo właściwej z audytorem wewnętrznym, które odbyło się w dniu 18 listopada 2019 r., audytor wewnętrzny przedstawił swoje sprawozdanie roczne i przedstawił opis przeprowadzonych i zgłoszonych przez siebie poświadczeń wiarygodności i zadań konsultacyjnych, poświęconych w 2018 r. następującym kwestiom:

- utrzymanie budynków, remonty i eksploatacja (Dyrekcja Generalna ds. Infrastruktury i Logistyki) (DG INLO),
 - wstępny przegląd bezpieczeństwa technologii informacyjno-komunikacyjnych w Parlamencie,
 - uprawnienia indywidualne zgodnie z Regulaminem pracowniczym urzędników i warunkami zatrudnienia innych pracowników,
 - centrala zakupów w Luksemburgu (DG INLO),
 - działania następcze dotyczące działań otwartych ujętych w sprawozdaniach z audytu wewnętrznego – etapy I i II w 2018 r.,
 - ustanowienie funkcji wewnętrznego zapewniania jakości w Dyrekcji Generalnej ds. Bezpieczeństwa i Ochrony (DG SAFE),
 - niezależne doradztwo w zakresie projektu „From Desktop to Hybrid” (Od pulpitu do hybrydy) Dyrekcji Generalnej ds. Innowacji i Wsparcia Technologicznego (DG ITEC),
 - aspekty systemu arkuszy sprawozdawczych stosowanych przez Dyrekcję Generalną ds. Polityki Zewnętrznej Unii Europejskiej (DG EXPO),
 - działania następcze dotyczące awarii systemów informatycznych i wzmocnienia ciągłości działania systemów IT,
 - zamówienia publiczne i realizacja umów w sektorze usług gastronomicznych (DG INLO); sprawozdanie jeszcze nie zostało sporządzone, wstępne ustalenia są przedmiotem dyskusji z kierownictwem;
13. z zadowoleniem przyjmuje i popiera działania, które audytor wewnętrzny uzgodnił z właściwymi dyrekcjami generalnymi w wyniku zadań poświadczających i zaleceń wydanych po wykonaniu zadań konsultacyjnych:

Uzgodnione działania:

- w odniesieniu do audytu w zakresie utrzymania budynków, remontów i eksploatacji (DG INLO): wzmocnienie ram strategicznych w zakresie utrzymania i dalsza poprawa działań Parlamentu w zakresie utrzymania budynków poprzez przyjęcie szczegółowej polityki i ustrukturyzowanego spójnego planu wieloletniego; zwiększenie pewności, że procesy i operacje Parlamentu dotyczące budynków są wydajne i opłacalne; wspieranie podejmowania decyzji w sprawie działań w zakresie utrzymania budynków poprzez wiarygodne informacje i analizy,
- w odniesieniu do audytu systemów informacyjnych: wstępny przegląd bezpieczeństwa technologii informacyjno-komunikacyjnych w Parlamencie, lepsze zarządzanie bezpieczeństwem systemów informacyjnych (w tym polityki, normy i wytyczne), w szczególności poprzez przyjęcie instytucjonalnej polityki bezpieczeństwa informacji: poprawa identyfikacji, ochrona i monitorowanie zasobów informatycznych (sprzęt komputerowy, powiązane oprogramowanie i sieć); lepsze wykrywanie cyberincydentów i reagowanie na nie oraz zwiększanie zdolności przywracania gotowości do pracy po ataku,
- w odniesieniu do kontroli uprawnień indywidualnych pracowników: wzmocnienie ogólnego środowiska kontroli w tym obszarze oraz zajęcie się konkretnymi kwestiami dotyczącymi dodatków rodzinnych,
- w odniesieniu do audytu centrali zakupów w Luksemburgu: wdrożenie środków wymaganych do poprawy środowiska kontroli i działań kontrolnych, a także adekwatności zarządzania wewnętrznego; zapewnienie zgodności działalności centrali, w tym jej rachunku zaliczkowego, z rozporządzeniem finansowym, zasadami rachunkowości i przepisami podatkowymi;

Zalecenia:

- w odniesieniu do systemu arkuszy sprawozdawczych DG EXPO: wdrożenie sześciu zaleceń mających na celu wzmocnienie jej systemu sprawozdawczości i usprawnienie ram współpracy między delegacjami, komisjami i innymi zainteresowanymi stronami,
- w odniesieniu do ustanowienia w DG SAFE funkcji wewnętrznego zapewniania jakości: wdrożenie w tym celu sześciu zaleceń, w tym w szczególności ustanowienie polityki jakości,

- w odniesieniu do projektu pilotażowego „From Desktop to Hybrid”: wzmocnienie uzasadnienia biznesowego projektu; użycie urzędzenia hybrydowego w celu zastąpienia wielu istniejących urządzeń; lepsze zarządzanie finansowe weryfikacją poprawności projektu i projektami pilotażowymi przed wdrożeniem nowych narzędzi,
 - w odniesieniu do działań następczych dotyczących awarii systemów informatycznych i wzmocnienia ciągłości działania systemów IT: zapewnienie ochrony uzupełniającej infrastruktury ICT; testowanie planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej; sporządzenie listy krytycznych systemów informacyjnych i systemów zależnych oraz lepsze planowanie rozmieszczenia infrastruktury ICT Parlamentu poza jego budynkami;
14. zauważa, że w ramach działań następczych w 2018 r. zamknięto 28 spośród 76 działań otwartych, a także że profil ryzyka opóźnionych działań nadal był stopniowo obniżany w 2018 r.; zauważa w szczególności, że liczba otwartych działań dotyczących poważnych zagrożeń spadła z 22 do 7, a w najwyższej kategorii ryzyka (krytyczna) nie było otwartych działań; zauważa, że oprócz tych zatwierdzonych działań podjęto łącznie 117 otwartych działań, w tym działań, które nie zostały jeszcze wdrożone, z czego 47 działań wiąże się z wysokim ryzykiem; oczekuje, że zostaną one wdrożone zgodnie z ustalonymi terminami;
 15. w szczególności z zadowoleniem przyjmuje możliwość wezwania przez dyrekcje generalne audytora wewnętrznego do prowadzenia zadań konsultacyjnych i zaleca, aby w razie potrzeby wszystkie dyrekcje generalne skorzystały z tej możliwości;
 16. odnotowuje, że dwa audyty, jeden dotyczący grup odwiedzających a drugi dodatku na koszty pomocy parlamentarnej, stanowią część działalności w 2019 r. i będą przedmiotem sprawozdania, które zostanie sporządzone na początku 2020 r.; zwraca się do audytora wewnętrznego, by poinformował Komisję Kontroli Budżetowej Parlamentu o obu wynikach, gdy tylko będą one dostępne;
 17. głęboko ubolewa, że sprawozdanie audytora wewnętrznego nie jest jawne; nalega, aby sprawozdanie to było podawane do wiadomości publicznej każdego roku oraz wysyłane do posłów w tym samym czasie, w którym otrzymuje je przewodniczący i sekretarz generalny Parlamentu; ubolewa, że w odniesieniu do sprawozdania za 2018 r. w styczniu 2020 r. podjęto decyzję, że posłowie mogą zapoznać się z nim jedynie na wniosek, w procedurze zabezpieczonej czytelną; jest głęboko przekonany, że ograniczając dostęp do tego dokumentu, który dotyczy wykorzystania funduszy publicznych, stwarza się godne ubolewania wrażenie, że mamy coś do ukrycia;

Działania w następstwie rezolucji w sprawie absolutorium za rok 2017

18. odnotowuje pisemne odpowiedzi udzielone parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej w dniu 17 września 2019 r. w związku z rezolucją w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2017 oraz wystąpienie sekretarza generalnego dotyczące poszczególnych kwestii i wniosków zawartych w rezolucji Parlamentu w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2017 oraz wymianę poglądów z posłami, która po nim nastąpiła;
19. wyraża ubolewanie z powodu niewdrożenia działań następczych w odpowiedzi na niektóre zalecenia zawarte w rezolucji Parlamentu w sprawie udzielenia absolutorium budżetowego za rok 2017 oraz z powodu braku uzasadnienia tego faktu w sprawozdaniu z działań następczych po udzieleniu absolutorium; podkreśla znaczenie częstszych dyskusji Komisji Kontroli Budżetowej z sekretarzem generalnym na tematy dotyczące budżetu Parlamentu i jego wykonania;

Absolutorium dla Parlamentu za rok 2018

20. odnotowuje wymianę poglądów pomiędzy wiceprzewodniczącym odpowiedzialnym za budżet, sekretarzem generalnym i członkami parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej w obecności audytora wewnętrznego, która miała miejsce w dniu 18 listopada 2019 r. w kontekście procedury udzielania Parlamentowi absolutorium za 2018 r.;
21. ponawia apel do Prezydium o nadzór nad wszystkimi decyzjami w sprawie absolutorium zgodnie z art. 25 i załącznikiem V do Regulaminu oraz art. 6 i 166 rozporządzenia finansowego; zwraca się do sekretarza generalnego o przekazanie niniejszej rezolucji Prezydium i wskazanie w szczególności wszystkich punktów, w których wnioskuje się o działanie lub decyzje Prezydium; apeluje do sekretarza generalnego o opracowanie planu działania i harmonogramu, który umożliwi Prezydium działania następcze lub reakcję na zalecenia zawarte w rezolucjach Parlamentu w sprawie udzielenia absolutorium, oraz o uwzględnienie wyników w rocznym dokumencie podsumowującym; zwraca się do sekretarza generalnego o informowanie w odpowiednim czasie Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu o wszystkich przedstawianych Prezydium projektach o znacznym wpływie na budżet; ponownie podkreśla, że Prezydium powinno w istotny i proaktywny sposób poprawić przejrzystość swojej procedury decyzyjnej;
22. ubolewa, że w 2018 r. w dochodzeniu wewnętrznym stwierdzono cztery przypadki w obszarze dodatku na pomoc parlamentarną, które umożliwiły odzyskanie kwoty 146 814 EUR (47 przypadków w 2017 r. i odzyskane środki w wysokości 903 741,00 EUR), oraz że w odniesieniu do zwrotu kosztów podróży i pobytu posłów odzyskano 173 546 EUR (68 589,05 EUR w 2017 r.) w ramach sześciu dochodzeń;

23. podkreśla, że w związku ze zbliżającym się końcem kadencji Parlamentu 2014-2019, w 2018 r. znacznie wzrosła działalność legislacyjna;
24. zauważa, że dwie komisje tymczasowe, TERR (Komisja Specjalna ds. Terroryzmu) i PEST (Komisja Specjalna ds. Unijnej Procedury Wydawania Zezwoleń na Dopuszczenie Pestycydów do Obrotu), pomyślnie zakończyły prace w ciągu roku; utworzona też została trzecia komisja TAX3 (Specjalna Komisja ds. Przestępstw Finansowych, Uchylenia się od Opodatkowania i Unikania Opodatkowania);
25. podkreśla, że z powodzeniem została uruchomiona kampania informacyjna w związku z wyborami europejskimi w 2019 r.; zwraca uwagę na szerszy udział obywateli w wyborach europejskich w 2019 r., chociaż w niektórych państwach wciąż utrzymuje się on na niskim poziomie; uważa, że tego rodzaju kampanie powinny być prowadzone stale, ze szczególnym uwzględnieniem tych państw;
26. popiera środki podjęte przez Parlament mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa, zwłaszcza w bezpieczeństwa fizycznego i ochrony budynków, ale również cyberbezpieczeństwa i bezpieczeństwa komunikacji;
27. ubolewa, że z powodu odrzucenia przez Komisję Budżetową Parlamentu budżetu na utworzenie centrum monitorowania sztucznej inteligencji, inicjatywa ta nadal wydaje się pozostawać w fazie grupy roboczej; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu widocznego obchodzenia demokratycznej decyzji posłów, co jest bardzo nagannym precedensem; zaleca natychmiastowe przerwanie działalności tej grupy roboczej do momentu podjęcia przez władzę budżetową decyzji o przyznaniu jej budżetu;
28. jest świadomy znaczenia polityki w zakresie nieruchomości, w szczególności projektu budynku Martens i przebudowy budynku Montoyer 63 w Brukseli, które zakończono w 2018 r., a także projektu Konrad Adenauer w Luksemburgu, który ma się zakończyć do końca czerwca 2023 r.; rozumie, że w 2018 r. Komisja Budżetowa Parlamentu zatwierdziła przesunięcie zbiorcze w wysokości 29 mln EUR na poczet płatności zaliczkowych w ramach projektu, w wyniku czego oszczędności na odsetkach szacowane są na 4,7 mln EUR; jest zaniepokojony opóźnieniem w budowie budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu, którego oddanie do użytku było zaplanowane na 2018 r., jednak obecnie jest przewidywane nie wcześniej niż w 2023 r.;
29. popiera stosowanie systemu ekozarządzania i audytu (EMAS), który jest stosowanym w Unii Europejskiej instrumentem zarządzania przeznaczonym dla podmiotów publicznych i prywatnych, służącym ocenie i poprawie efektów ich działalności środowiskowej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009⁽²⁾; popiera środki podjęte w celu zmniejszenia śladu węglowego Parlamentu;
30. zwraca się do administracji o zwrócenie uwagi na kodeks postępowania posłów, który stanowi, że posłowie działają wyłącznie w interesie publicznym i wykonując swoją pracę kierują się bezinteresownością, uczciwością, otwartością, starannością, rzetelnością, odpowiedzialnością i poszanowaniem reputacji Parlamentu; podkreśla, że kodeks postępowania definiuje konflikty interesów oraz sposób ich rozwiązania przez posłów, a także zawiera przepisy dotyczące działalności zawodowej byłych posłów;
31. z niepokojem zauważa, że w latach 2012–2018 odnotowano co najmniej 24 przypadki naruszenia kodeksu postępowania, za które nie nałożono żadnych kar; podkreśla, że jeżeli naruszenia nie są odpowiednio karane, istnieje mniejsze prawdopodobieństwo, że posłowie będą przestrzegać kodeksu postępowania; wzywa przewodniczącego do starannej oceny wszelkich domniemyanych naruszeń kodeksu postępowania i, w razie potrzeby, do nałożenia odpowiednich kar na odnośnych posłów;
32. odnotowuje zasady dotyczące procedur przewozu posłów w miejscach pracy Parlamentu Europejskiego (zwane dalej „zasadami”); uważa, że zapisane w tych zasadach przepisy określające warunki stałego użytkowania samochodów służbowych przez przewodniczącego, sekretarza generalnego, zastępcę sekretarza generalnego i przewodniczących grup politycznych są zbyt niejasne; zwraca się do Prezydium o przeprowadzenie rewizji zasad w celu wprowadzenia bardziej rygorystycznych warunków użytkowania takich samochodów;

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

33. jest zdania, że ochrona sygnalistów jest nieodłącznym elementem demokracji i ma podstawowe znaczenie dla zapobiegania naruszeniom i nadużyciom oraz ich powstrzymywania; przypomina, że między innymi akredytowani asystenci parlamentarni są w niekorzystnej sytuacji ze względu na ich umowę o pracę; z zaniepokojeniem przyjmuje do wiadomości oświadczenie sekretarza generalnego, że „przepisy dotyczące informowania o nieprawidłowościach mają zastosowanie do akredytowanych asystentów parlamentarnych, ale Parlament nie może zapewnić ochrony zatrudnienia”, ponieważ asystenci są zależni od indywidualnych posłów; wzywa sekretarza generalnego do uwzględnienia tego czynnika w sytuacji gdy akredytowani asystenci parlamentarni działają jako sygnaliści oraz do zapewnienia i rozszerzenia opcji ochrony umów gwarantowanej przez Parlament Europejski na rzecz akredytowanych asystentów parlamentarnych, którzy padli ofiarą nękania, na asystentów będących sygnalistami;
34. podkreśla fakt, że obecne przepisy dotyczące rozwiązania umowy z akredytowanymi asystentami parlamentarnymi nie przewidują możliwości rozwiązania umowy za obopólną zgodą, co byłoby sposobem na uznanie szczególnych stosunków między posłami a asystentami, w których obie strony mogą uznać, że wzajemne zaufanie ustało, i skorzystać ze wspólnego rozwiązania bez osłabiania praw socjalnych akredytowanych asystentów parlamentarnych; apeluje do sekretarza generalnego o rozwiązanie problemu polegającego na tym, że wynagrodzenia akredytowanych asystentów parlamentarnych mogą być przekazywane wyłącznie na belgijskie rachunki bankowe, co jest sprzeczne z ideą jednolitej unii walutowej i płatniczej;
35. ponownie wyraża zaniepokojenie z powodu rzekomej praktyki posłów polegającej na zobowiązaniu akredytowanych asystentów parlamentarnych do wyjazdu służbowego, w szczególności do Strasburga, bez oficjalnej delegacji, gdyż w takim przypadku nie są pokrywane koszty wyjazdu służbowego ani nawet koszty przejazdu; jest zdania, że taka praktyka stwarza pole do nadużyć: jeśli akredytowani asystenci parlamentarni podróżują bez oficjalnej delegacji, nie tylko muszą ponieść koszty z własnej kieszeni ale również nie są objęci ubezpieczeniem pracowniczym; ponawia apel do sekretarza generalnego o zbadanie zarzutów dotyczących tej praktyki oraz złożenie sprawozdania przed końcem tego roku;
36. ponownie apeluje do Konferencji Przewodniczących i Prezydium o rozważenie raz jeszcze możliwości, aby akredytowani asystenci parlamentarni, pod pewnymi warunkami, które należy określić, towarzyszyli posłom w oficjalnych delegacjach i misjach Parlamentu, o co wnioskowało już wielu posłów; zwraca się do sekretarza generalnego o przeanalizowanie konsekwencji budżetowych oraz organizacji i logistyki tych wyjazdów służbowych;
37. wzywa Parlament do pełnego dostosowania własnych wewnętrznych przepisów zawartych w regulaminie pracowniczym do niedawno przyjętej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937⁽³⁾ w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii, w tym przez utworzenie bezpiecznych kanałów zgłaszania; ponadto domaga się, aby Parlament zagwarantował taki sam poziom ochrony sygnalistom jak ofiarom nękania; zwraca się do sekretarza generalnego o wprowadzenie obowiązkowych szkoleń dla bezpośrednich przełożonych w celu podniesienia świadomości pracowników Parlamentu w zakresie ochrony sygnalistów oraz wynikającego z regulaminu pracowniczego obowiązku zgłaszania nielegalnych działań lub niewłaściwego administrowania;
38. zauważa, że decyzja Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej wywarła znaczny wpływ na różne służby Parlamentu, w szczególności w odniesieniu do komisji, działów zajmujących się badaniami i działów horyzontalnych;
39. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Prezydium z dnia 2 maja 2018 r. dotyczącą pracowników mających obywatelstwo Zjednoczonego Królestwa, a mianowicie, że żaden urzędnik nie zostanie zwolniony ze względu na obywatelstwo Zjednoczonego Królestwa; rozumie, że oceny poszczególnych przypadków przeprowadzone do daty pierwotnie przewidzianej na wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej w odniesieniu do pracowników kontraktowych i tymczasowych posiadających obywatelstwo Zjednoczonego Królestwa, w żadnym wypadku nie doprowadziły do rozwiązania umowy; uznaje, że grupy polityczne przeprowadzają własne oceny poszczególnych przypadków w odniesieniu do swoich pracowników;
40. odnotowuje skuteczne osiągnięcie celu ograniczenia zatrudnienia o 5 %, który w 2018 r. zmusił Parlament do zlikwidowania 60 stanowisk w planie zatrudnienia administracji; uważa, że należy zagwarantować wyniki Parlamentu na wysokim poziomie, zarówno w perspektywie krótko-, jak i długoterminowej, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedzialnego zarządzania budżetem i uzyskaniu oszczędności w stosownych przypadkach; uważa, że można przewidzieć dalsze oszczędności; jest głęboko przekonany o potrzebie opracowania strategii komunikacji skierowanej do Rady, państw członkowskich i obywateli europejskich w odpowiedzi na niesprawiedliwą powszechną krytykę, z którą służba publiczna Unii Europejskiej spotyka się od lat;

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17)..

41. jest zaniepokojony liczbą pracowników przebywających na długotrwałych zwolnieniach chorobowych i gwałtownym wzrostem liczby przypadków wypalenia zawodowego oraz wyraża zaniepokojenie, że niektóre z tych przypadków mogą wynikać z przemęczenia i zakłóceń równowagi między życiem zawodowym a prywatnym; jest szczególnie zaniepokojony niedostatecznym poziomem zatrudnienia i jednocześnie uważa, że trudno jest uzasadnić wzrost liczby stanowisk kadry kierowniczej wyższego szczebla skutkujący powstaniem struktury zarządzania, która jest źle wyważona, nadmiernie rozbudowana na wysokich szczeblach; wzywa administrację do proaktywnego podejścia do pracowników, których może to dotyczyć, do starannej oceny obciążenia personelu pracą oraz do zapewnienia zrównoważonego podziału zadań; zwraca się o przygotowanie do dnia 30 czerwca 2020 r. sprawozdania w sprawie środków podejmowanych w odpowiedzi na długotrwałe zwolnienia chorobowe i wypalenie zawodowe;
42. w kontekście rosnących oczekiwań wobec pracowników kładzie nacisk na znaczenie regularnego i konstruktywnego dialogu z Komitetem Pracowniczym i związkami zawodowymi, a w przypadku grup politycznych – z przedstawicielami ich pracowników; liczy na dalszy konstruktywny dialog z tymi organami, zwłaszcza w kwestiach związanych z polityką kadrową i warunkami pracy, takimi jak mobilność, środowisko pracy i elastyczny czas pracy;
43. uważa, że w tym celu niezbędne jest, aby przedstawiciele pracowników byli wysłuchani podczas omawiania przez Prezydium ogólnych kwestii dotyczących polityki kadrowej; zwraca się do sekretarza generalnego o podjęcie odpowiednich środków w celu realizacji tej kluczowej potrzeby;
44. wskazuje, że utrzymanie doskonałej i niezależnej, lojalnej i zmotywowanej służby cywilnej Unii Europejskiej wymaga bezwzględnego przestrzegania regulaminu pracowniczego i stosowania go zgodnie z jego literą i duchem; w tym kontekście wzywa również do położenia kresu praktyce wyznaczania na dane stanowiska „spadochroniarzy”, gdyż praktyka ta niesie ze sobą ryzyko naruszenia procedur, a tym samym zagraża wiarygodności zarówno samej instytucji, jak i Unii w ogóle;
45. przypomina ustalenia i zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawach połączonych 488/2018/KR i 514/2018/K, jak również zawarte w rezolucji Parlamentu z dnia 18 kwietnia 2018 r., w szczególności propozycję, by urzędnicy z organów przedstawicielskich pracowników zasiadali w komisjach wybierających kadrę kierowniczą wyższego szczebla w Parlamencie, oraz zwraca się do sekretarza generalnego o dalsze usprawnianie procedur mianowania urzędników wysokiego szczebla w celu zwiększenia przejrzystości i równości; ponadto wzywa do zapewnienia spójności zewnętrznego publikowania informacji o stanowiskach dla kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz staranności w publikowaniu informacji o wolnych miejscach pracy na tych stanowiskach; wzywa administrację Parlamentu do corocznego składania sprawozdań w sprawie mianowania urzędników wysokiego szczebla;
46. głęboko ubolewa nad brakiem perspektyw rozwoju zawodowego dla pracowników kontraktowych; zwraca się do sekretarza generalnego, by przeprowadził ocenę ryzyka związanego z zatrudnianiem coraz większej liczby pracowników kontraktowych, w tym niebezpieczeństwa stworzenia dwupoziomowej struktury zatrudnienia w Parlamencie; podkreśla, że zajmowanie podstawowych stałych stanowisk i wykonywanie najważniejszych stałych zadań należy zlecać stałym pracownikom;
47. jest przekonany, że kluczem do sukcesu Parlamentu jako miejsca pracy jest jego atrakcyjność; zwraca uwagę na trudności z zatrudnieniem pracowników niektórych narodowości; wzywa sekretarza generalnego, aby kładł nacisk na potrzebę prawdziwej równowagi geograficznej w postaci równej reprezentacji wszystkich państw członkowskich na wszystkich szczeblach, w tym na najwyższych szczeblach kierowniczych; odnotowuje bardzo pozytywne kroki podjęte w celu osiągnięcia równowagi płci; apeluje o pilne podjęcie działań w celu osiągnięcia większej równowagi płci na wszystkich szczeblach, w tym na szczeblu dyrektorów generalnych;
48. wyraża ubolewanie z powodu utrzymującej się niedostatecznej reprezentacji państw, które przystąpiły do Unii po 2004 r., zwłaszcza na wyższych stanowiskach, przy czym problem polega na tym, że choć obywatele nowych państw członkowskich są faktycznie powoływani, to awansowanych jest więcej obywateli starych państw członkowskich, co prowadzi do dalszego poszerzania się rozdziewu między starymi a nowymi państwami członkowskimi; wzywa do zaradzenia tej sytuacji;
49. wskazuje, że w konkursach wewnętrznych w latach 2014–2019 do najwyższej grupy zaszerogowania, tj. AD9, powołano 30 osób, w tym 16 pochodzących z dwóch dużych państw starej Unii, przez co w całym cyklu legislacyjnym odnotowano uderzająco wysoką liczbę powołań pracowników pochodzących z tych dwóch państw, i zwraca się do sekretarza generalnego o wyjaśnienie przyczyny tej dysproporcji;
50. ubolewa nad trudnościami związanymi z rekrutacją pracowników niższego stopnia zaszerogowania w Luksemburgu, w szczególności na stanowiska asystentów; podkreśla, że wprowadzenie współczynnika korygującego uwzględniającego wyższe koszty życia w tym miejscu pracy oraz rekrutacja w wyższych grupach zaszerogowania są konieczne, by rozwiązać ten problem strukturalny; wzywa do reformy rekrutacji przeprowadzanych przez Europejski Urząd Doboru Kadr, tak aby rekrutacja bardziej odpowiadała potrzebom instytucji, w tym również poprzez krótsze procedury rekrutacji;

51. przypomina, że art. 11 Regulaminu wprowadza obowiązek publikowania przez sprawozdawców, kontrsprawozdawców i przewodniczących komisji w odniesieniu do każdego sprawozdania informacji dotyczących spotkań z udziałem przedstawicieli grup interesu; z zadowoleniem zauważa, że od początku nowej kadencji na stronie internetowej Parlamentu dostępna jest niezbędna infrastruktura umożliwiająca posłom publikowanie zaplanowanych spotkań z udziałem przedstawicieli grup interesu; zachęca Sekretariat do rozpowszechniania szczegółowych informacji i organizowania szkoleń w celu ułatwienia biuram poselskim pełnego wywiązywania się z obowiązków; wyraża ubolewanie, że obecna infrastruktura nie obejmuje procedury, w ramach której posłowie i akredytowani asystenci parlamentarni mogliby zgłaszać sugestie i uwagi w trosce o ulepszenia oparte na doświadczeniach użytkownika; wzywa służby parlamentarne do corocznego opracowywania kwestionariusza do gromadzenia informacji zwrotnych oraz do włączenia wyników do sprawozdania na temat stosowania tego narzędzia; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że sekretarz generalny polecił służbom Parlamentu połączenie tego narzędzia z rejestrem służącym przejrzystości i Obserwatorium Legislacyjnym, oraz zachęca do podjęcia wszelkich wysiłków, które doprowadzą do dalszego usprawnienia tego narzędzia, w tym dzięki umożliwieniu przetwarzania danych wprowadzanych przez posłów za pośrednictwem infrastruktury na stronie internetowej Parlamentu służącej do publikowania spotkań z udziałem przedstawicieli grup interesu w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, wprowadzeniu opcji, za pomocą której będzie można powiązać spotkanie z udziałem w delegacji, wskazać, że spotkanie odbyło się na szczeblu personelu, dodać link łączący wpisy na stronie internetowej Parlamentu z własną stroną internetową posła, oraz dzięki udostępnieniu tej infrastruktury we wszystkich językach urzędowych Unii; ponadto wzywa Parlament do skutecznego informowania posłów o obowiązku publikowania informacji o takich spotkaniach przez sprawozdawców, kontrsprawozdawców i przewodniczących komisji;
52. z zadowoleniem przyjmuje ten pozytywny krok w kierunku większej przejrzystości oraz możliwość publikowania tych informacji przez wszystkich posłów, którzy chcą to robić za pośrednictwem infrastruktury strony internetowej Parlamentu, nawet jeśli nie są sprawozdawcami, kontrsprawozdawcami czy przewodniczącymi komisji; uważa, że ta zwiększona przejrzystość pomaga obywatelom europejskim lepiej zrozumieć pracę ich posłów; wyraża zatem ubolewanie, że infrastruktura do zgłaszania spotkań istnieje jedynie w języku angielskim, a nie we wszystkich językach urzędowych Unii;
53. zwraca się do Parlamentu, aby oprócz wspólnego sprawozdania Parlamentu i Komisji na temat działań podejmowanych w ramach rejestru służącego przejrzystości sporządził szczegółowe roczne sprawozdanie dotyczące przedstawicieli grup interesu i innych organizacji mających dostęp do pomieszczeń Parlamentu;
54. uznaje fakt, iż tworzenie danych publicznych w otwartym, nadającym się do odczytu maszynowego formacie, który jest łatwo dostępny i nadaje się do ponownego wykorzystania, stwarza ogromne możliwości zarówno w zakresie przejrzystości, jak i innowacyjności; z zadowoleniem przyjmuje obecne inicjatywy, których celem jest tworzenie i przekształcanie w tym formacie tych danych, które są przedmiotem zainteresowania opinii publicznej; podkreśla potrzebę przyjęcia bardziej przyjaznego dla użytkownika, systematycznego i skoordynowanego podejścia do takich inicjatyw w ramach dobrze zdefiniowanej polityki otwartych danych stosowanej w Parlamencie;
55. uznaje wartość dodaną, jaką wolne i otwarte oprogramowanie może wnieść do Parlamentu; podkreśla w szczególności jego rolę w zwiększaniu przejrzystości i unikaniu uzależnienia od dostawcy; uznaje również jego potencjał w zakresie poprawy bezpieczeństwa, ponieważ pozwala ono na identyfikację i naprawę słabych punktów; zdecydowanie zaleca, aby wszelkie programy opracowane dla tej instytucji były udostępniane publicznie na podstawie licencji wolnego i otwartego oprogramowania;
56. zauważa, że wyniki głosowań imiennych na posiedzeniu plenarnym powinny być dostępne w otwartym, nadającym się do odczytu maszynowego formacie i wyraźnie widoczne na stronie internetowej Parlamentu; w związku z tym wzywa Parlament do publikowania na stronie internetowej z protokołami posiedzeń plenarnych wyników głosowań imiennych nie tylko w wersji nienadającej się do odczytu maszynowego, ale również w wersji nadającej się do odczytu maszynowego;
57. zauważa, że zmienione przepisy dotyczące wypłaty środków finansowych na potrzeby oficjalnie zaproszonych grup odwiedzających weszły w życie 1 stycznia 2017 r.; wzywa sekretarza generalnego do bezzwłocznego wydania oceny tych przepisów; jest zdania, że obecny system nie uwzględnia zmiennych kosztów zakwaterowania i transportu oraz nie nadąża za inflacją, i zdecydowanie wzywa do bezzwłocznego dokonania przeglądu systemu obliczania środków finansowych na potrzeby grup odwiedzających, aby m.in. uniknąć sytuacji, w której posłowie mogliby czerpać jakkolwiek korzyść z tego systemu; wzywa Prezydium do uogólnienia systemu zwrotu kosztów grup odwiedzających w oparciu o przedstawione rachunki; ponawia apel o zniesienie możliwości wyznaczania akredytowanych asystentów parlamentarnych do kierowania grupami;

Parlament przyjazny dla środowiska i neutralność emisyjna do 2030 r.

58. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wkład Parlamentu w zrównoważony rozwój, który przejawia się w jego roli politycznej i w procedurach ustawodawczych; podkreśla, że Parlament powinien dawać przykład i przyczynić się do zrównoważonego rozwoju przez sposób, w jaki funkcjonuje;

59. wyraża uznanie dla zaangażowania Parlamentu na rzecz zielonych zamówień publicznych; zauważa, że celem Parlamentu jest zwiększenie odsetka zamówień o ważonej wartości na niektóre priorytetowe produkty klasyfikowane jako „ekologiczne”, „bardzo ekologiczne” lub „ekologiczne z natury”; zauważa, że 44,9 % zamówień według wartości w priorytetowych kategoriach produktów zostało zaklasyfikowanych jako „ekologiczne”, „bardzo ekologiczne” lub „ekologiczne z natury” w 2018 r.; zwraca uwagę, że w przypadku gdy wszystkie zamówienia zaklasyfikowane jako „ekologiczne z natury”, niezależnie od kategorii produktu, uwzględnia się w tej kwocie, ekologiczna wartość zamówień Parlamentu wzrasta do 55,8 % w 2018 r., czyli blisko celu pośredniego, którym jest 60 %; podkreśla potrzebę dalszego rozwoju zielonych zamówień publicznych poprzez wyznaczenie ambitnych celów w zakresie ekologicznej wartości zamówień w perspektywie średnioterminowej;
60. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przeglądu zarządzania środowiskowego i deklaracji środowiskowej w 2018 r., wdrożenie planu działania na rok 2018 i jego regularne monitorowanie;
61. popiera cel Parlamentu, jakim jest ograniczenie emisji dwutlenku węgla w jak największym stopniu; ponownie wyraża zaniepokojenie faktem, że geograficzne rozproszenie Parlamentu jest przyczyną 78 % wszystkich delegacji pracowników Parlamentu, a jego wpływ na środowisko naturalne to emisja CO₂ rzędu 11 000 do 19 000 ton;
62. jest zdania, że po ogłoszeniu klimatycznego stanu wyjątkowego Parlament powinien dawać przykład i zobowiązać się do osiągnięcia neutralności emisyjnej do 2030 r.; zwraca się do Parlamentu o opracowanie strategii mającej na celu osiągnięcie neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla do 2030 r. i przedstawienie jej organowi udzielającemu absolutorium; zobowiązuje grupę roboczą ds. systemu ekozarządzania i audytu Prezydium do zmiany kluczowych wskaźników wydajności i obecnego planu redukcji emisji CO₂ w celu osiągnięcia neutralności emisyjnej do 2030 r.; apeluje o pilne opracowanie szczegółowych sprawozdań i rozliczeń dotyczących kompensacji emisji CO₂ przez Parlament;
63. podkreśla, że ok. 67 % śladu węglowego Parlamentu pochodzi z przewozu osób; przypomina, że decyzją z 15 maja 2017 r. Prezydium zatwierdziło propozycję zapewnienia posłom wydajnego i wysokiej jakości sposobu przemieszczania się przy jednoczesnym zminimalizowaniu wpływu na środowisko naturalne przez stopniowe przestawianie floty samochodów Parlamentu na pojazdy elektryczne oraz przez promowanie wszystkich ekologicznych rodzajów transportu funkcjonujących bezemisyjnie w środowisku miejskim oraz aby od 2024 r. dysponować flotą, która w całości będzie składała się z pojazdów wyposażonych tylko w napęd elektryczny; z zadowoleniem przyjmuje różne środki i instrumenty wprowadzone w tym celu przez DG INLO; oczekuje, że Prezydium opracuje system zwrotu kosztów podróży, który będzie uwzględniał koszt kompensacji emisji CO₂ w stosunku do ceny podróży i będzie zachęcał do korzystania z transportu przyjaznego środowisku;
64. popiera cel Parlamentu, jakim jest kompensowanie jego nieuniknionych emisji; proponuje wspólne kompensowanie nieuniknionych emisji z innymi instytucjami i organami Unii;
65. podkreśla, że Parlament Europejski powinien przyjąć na siebie obowiązki odpowiednie do jego zobowiązań w dziedzinie walki ze zmianą klimatu i w konsekwencji wprowadzić odpowiednie środki we wszystkich swoich siedzibach, aby udostępnić pracownikom parkingi dla prywatnych rowerów, zabezpieczone przed kradzieżą, wandalizmem i warunkami pogodowymi, przynajmniej na takich samych warunkach, jak te oferowane obecnie na parkingu dla samochodów; stwierdza, że bardzo użyteczny mógłby być również system identyfikacji za pomocą winiet;
66. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Parlamentu zmierzające do zwiększenia liczby posiedzeń odbywających się bez dokumentów w papierowej formie; wzywa do oferowania większej liczby szkoleń dla wszystkich posłów, pracowników i akredytowanych asystentów parlamentarnych na temat narzędzi elektronicznych, które zostały stworzone, aby umożliwić drukowanie mniejszej liczby dokumentów, oraz do prowadzenia dalszych kampanii informacyjnych;
67. wzywa Parlament do poprawy komunikacji z posłami przez informowanie ich o możliwości korzystania z bezpośredniego pociągu między lotniskiem w Brukseli a Parlamentem, który pozwala na pokonanie całej trasy w 20 minut i z którego posłowie mogą korzystać bezpłatnie, oraz do użycia swego wpływu do propagowania regularnego i częstszego kursowania tych pociągów, aby uczynić tę możliwość jak najbardziej atrakcyjną;
68. wyraża uznanie dla pracowników za pełne wykorzystanie czarterowych pociągów do Strasburga; zachęca kadre kierowniczą wyższego szczebla, by nie wykorzystywała samochodów służbowych do podróży służbowych do Strasburga;
69. popiera kompensację w wysokości 100 % emisji CO₂ Parlamentu, w tym emisji z lotów posłów między ich krajem pochodzenia a Brukselą i Strasburgiem, w ujęciu rocznym, za pomocą jednostek emisji dwutlenku węgla; przypomina, że umowa dotycząca kompensacji obejmująca emisje Parlamentu z 2017 r. została podpisana 19 lipca 2018 r. na łączną kwotę 184 095,80 EUR;
70. wyraża zaniepokojenie z powodu zmienności cen kompensacji emisji CO₂ na rynku certyfikatów emisji, co uniemożliwia oszacowanie dokładnej kwoty niezbędnej do wyrównania całkowitej ilości emisji dwutlenku węgla; zwraca uwagę na fakt, że środki finansowe dostępne w linii budżetowej 2390 (obecnie 249 000 EUR) mogą nie być wystarczające do zrekompensowania całkowitej ilości emisji dwutlenku węgla w nadchodzących latach;

71. z zadowoleniem przyjmuje decyzje kwestorów i Prezydium przyjęte, odpowiednio, w kwietniu i czerwcu 2018 r. w celu ograniczenia odpadów z tworzyw sztucznych i gospodarowania odpadami; wzywa Parlament do bezzwłocznego podjęcia dalszych ambitnych działań w kierunku Parlamentu wolnego od tworzyw sztucznych;
72. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wynik audytu zewnętrznego przeprowadzonego w maju/czerwcu 2018 r., potwierdzający dobry stan i dojrzałość systemu zarządzania środowiskowego Parlamentu;

Rozproszenie geograficzne Parlamentu – jedna siedziba

73. podkreśla, że Unia zdecydowała się na obecność w kilku państwach członkowskich za pośrednictwem swoich instytucji i agencji, co gwarantuje silny związek z obywatelami i zapewnia widoczność wartości dodanej, jaką niesie z sobą Unia („europejską widoczność”), z uwzględnieniem odpowiedzialnego zarządzania funduszami publicznymi;
74. zauważa, że koszty związane z 12 podróżami posłów do Strasburga rocznie wynoszą 21 266 689 EUR; zauważa, że roczne koszty podróży wynoszą 3 631 082 EUR dla pracowników Parlamentu i 2 097 250 EUR dla akredytowanych asystentów parlamentarnych;
75. zauważa, że koszt wyczarterowania pociągu Thalys wyniósł w 2018 r. 3 741 900 EUR (w porównaniu z 3 668 532 EUR w 2017 r.);
76. podkreśla, że przejazd pojazdów służbowych Parlamentu bez pasażerów do Strasburga i z powrotem dodatkowo zwiększa finansowe i środowiskowe skutki 12 misji w Strasburgu rocznie; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że istnieje możliwość przyłączenia się akredytowanych asystentów parlamentarnych do przejazdów do Strasburga i z powrotem, jednak ubolewa, że taki wariant nie jest w pełni wykorzystywany; wzywa Parlament, aby pozwolił na korzystanie z tej możliwości również wszystkim pracownikom Parlamentu i grup politycznych podróżującym do Strasburga i poprawił komunikację na temat tej możliwości;
77. zauważa, że dodatkowe wydatki wynikające z braku jednej siedziby są sprzeczne z zasadą należytego zarządzania finansami i z zasadą dyscypliny budżetowej; przypomina, że zdecydowana większość w Parlamencie wyraziła w różnych rezolucjach poparcie dla jednej siedziby, aby zapewnić skuteczne wydawanie pieniędzy unijnych podatników; zauważa, że Trybunał oszacował, że przeprowadzka ze Strasburga do Brukseli mogłaby przynieść roczne oszczędności rządu 114 mln EUR oraz jednorazowe oszczędności w wysokości 616 mln EUR w przypadku pomyślnego zbycia budynków w Strasburgu lub jednorazowych kosztów w wysokości 40 mln w przypadku niezbycia tych budynków; zauważa, że jedną siedzibę można ustanowić tylko w drodze jednomyślnej zmiany Traktatu; wzywa Radę, by przyjęła do wiadomości stanowisko Parlamentu oraz wzięła na siebie odpowiedzialność i podjęła odpowiednie działania; podkreśla, że używanie oficjalnych pojazdów Parlamentu w Strasburgu byłoby bardziej rentowne, jeśli mogłoby z nich korzystać posłowie, akredytowani asystenci parlamentarni i inni pracownicy odbywający podróże służbowe; uważa, że gdy w pociągach czarterowych kursujących między Brukselą a Strasburgiem nie ma miejsc, należy przynajmniej wykorzystać wszystkie miejsca w pojazdach służbowych Parlamentu, zanim zorganizowane zostaną autobusy czarterowe;
78. podkreśla, że Unia, jako jeden z sygnatariuszy porozumienia paryskiego na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, zobowiązała się do utrzymania wzrostu średniej temperatury na świecie na poziomie znacznie niższym niż wzrost o 2 °C względem poziomu sprzed epoki przemysłowej, i z niepokojem zauważa, że podróżowanie do Strasburga 12 razy w roku niepotrzebnie zwiększa emisje dwutlenku węgla wytwarzane przez Parlament;

Dyrekcja Generalna ds. Komunikacji (DG COMM)

79. przypomina, że w 2018 r. Dyrekcja Generalna ds. Komunikacji (DG COMM) zatrudniała 805 pracowników; wzywa DG COMM do wykorzystania w nadchodzących latach większego procenty całkowitego budżetu Parlamentu, niż 6,1 %, jakie wykorzystywała w 2018 r.;
80. z zadowoleniem przyjmuje pełne wykonanie budżetu w 2018 r. jako dowód na to, że dołożono starań, aby w pełni wykorzystać wszystkie zasoby przeznaczone dla DG COMM na dotarcie do jak największej liczby obywateli, co miało szczególne znaczenie w tym roku przedwyborczym; z zadowoleniem zauważa, że w 2018 r. dyrekcja aktywnie przyczyniła się do opracowania i ustanowienia strategii kampanii wyborczej przed wyborami europejskimi;
81. zauważa, że głównym wskaźnikiem stosowanym przez DG COMM od 2017 r. jest liczba godzin uwagi odbiorców, których Parlament przyciągnął we wszystkich kanałach komunikacyjnych; z zadowoleniem zauważa, że DG COMM nie tylko koncentruje się na poziomie uwagi odbiorców, lecz także opracowuje metody mierzenia oszczędności, wydajności i skuteczności działań prowadzonych we wszystkich kanałach komunikacyjnych; popiera położenie nacisku na widoczność Parlamentu;
82. wzywa DG COMM do informowania organu udzielającego absolutorium w przyszłych cyklach udzielania absolutorium o celach wyznaczonych w danym roku, tak aby mógł on ocenić skuteczność działań tej dyrekcji generalnej;

83. wzywa DG COMM do kontynuowania wysiłków na rzecz poprawy publicznie dostępnej strony internetowej Parlamentu, w szczególności w odniesieniu do optymalizacji wyszukiwarki, oraz zwiększenia jej widoczności; wzywa DG COMM do utworzenia łatwej w nawigacji strony internetowej, łatwo dostępnej na wszystkich urządzeniach (tj. smartfonach, tabletach i komputerach stacjonarnych), ze szczególnym naciskiem na uproszczoną wersję mobilną strony;
84. zauważa, że w 2018 r. wdrożono wiele projektów w dziedzinie mediów, a obecność Parlamentu w internecie została dodatkowo wzmocniona wraz z uruchomieniem Webstreaming 3.0, co zwiększyło zdolność transmisji strumieniowej Parlamentu;
85. ponadto odnotowuje znaczny postęp pod względem wykorzystania mediów społecznościowych przez Parlament, a także zachęca do korzystania z bezpłatnych, otwartych i oferujących własny hosting platform sieci społecznościowych, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony danych użytkowników; odnotowuje ponadto działania związane z szerzeniem wiedzy o funkcjonowaniu Unii, i dodatkowo wzywa Parlament do zintensyfikowania działań w mediach społecznościowych w celu rozpowszechnienia wyników prac Parlamentu wśród obywateli Unii; zauważa również, że wiele wysiłku włożono w kompleksową strategię dla odwiedzających i – ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży – wdrażanie programu „Szkoła-Ambasador”;
86. zauważa, że w 2018 r. w państwach członkowskich zorganizowano 285 seminariów prasowych, w których udział wzięło ponad 3 629 dziennikarzy; z zadowoleniem przyjmuje ponadto fakt, iż do wzięcia udziału w sesjach plenarnych zaproszono 1905 dziennikarzy, a 1 191 dziennikarzy zaproszono do udziału w centralnie organizowanych seminariach prasowych; wyraża uznanie dla DG COMM w związku z wykorzystywaniem wszelkich możliwych kanałów medialnych do rozpowszechniania informacji o pracy i osiągnięciach Parlamentu; apeluje do tej dyrekcji generalnej, aby zwracała odpowiednią uwagę na znaczenie mediów społecznościowych oraz oferowane przez nie istotne i stale rosnące możliwości docierania do obywateli;
87. wspiera działania Parlamentarium, które 11 lipca 2018 r. powitało dwumilionowego gościa, a także sukces projektów pilotażowych w ramach *Europa experience* w Berlinie, Lublanie, Strasburgu i Helsinkach; wyraża wdzięczność dla Działu Wizyt i Seminariów, który w 2018 r. odnotował rekordową liczbę odwiedzających;
88. przypomina, że rok 2018 był pierwszym pełnym rokiem funkcjonowania Domu Historii Europejskiej; zauważa, że Dom Historii Europejskiej odwiedziło 164 158 osób; z zadowoleniem przyjmuje zawarte z Komisją porozumienie o współfinansowaniu, zapewniające roczny wkład w koszty eksploatacji; nadal jest głęboko zaniepokojony sprawozdaniami dotyczącymi warunków pracy w Domu Historii Europejskiej pod kierownictwem poprzedniego wykonawcy i zwraca się do sekretarza generalnego o pilne poinformowanie Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu o sytuacji pracowników Domu Historii Europejskiej pod kierownictwem nowego wykonawcy; zwraca się również do sekretarza generalnego o opublikowanie danych liczbowych dotyczących łącznych kosztów wykonawcy oraz kwoty wydanej na wynagrodzenia pracowników Domu Historii Europejskiej;

Biura kontaktowe Parlamentu Europejskiego

89. przypomina o przeprowadzonej reformie biur kontaktowych Parlamentu Europejskiego (EPLO) w państwach członkowskich, w której zmieniona deklaracja misji ma na celu nawiązanie kontaktu z obywatelami i mediami za pośrednictwem wzmocnionych zespołów prasowych i zainteresowanych stron oraz podmiotów opiniotwórczych z myślą o dotarciu do obywateli;
90. odnotowuje poszczególne pozycje wydatków z 2018 r. w rozbiciu na następujące pozycje:

Pozycja wydatków	Wydatki w 2018 r.
Koszty personelu	22 814 372 EUR
Koszty budynków	11 170 082 EUR
Koszty ochrony	1 843 339 EUR
Koszty komunikacji	11 639 088 EUR
Ogółem	45 886 152 EUR

91. podkreśla znaczenie skutecznej komunikacji w państwach członkowskich przy jednoczesnym zapewnieniu gospodarności; zachęca wszystkie strony zaangażowane w podejmowanie decyzji, aby dążyły do zwiększenia wartości dodanej, szczególnie w odniesieniu do kosztów bieżących;

92. apeluje do Parlamentu i do państw członkowskich o zintensyfikowanie współpracy z odpowiednimi biurami kontaktowymi; domaga się, aby biura kontaktowe zwiększyły swoją widoczność przez wydarzenia i intensywną działalność w mediach społecznościowych w celu dotarcia do obywateli; wzywa biura kontaktowe, by pogłębiły współpracę i komunikację z poszczególnymi instytucjami europejskimi w celu usprawnienia funkcjonowania biur kontaktowych;
93. zauważa, że biuro kontaktowe z siedzibą w Atenach wydało w 2018 r. 38 400 EUR na wynajem miejsc parkingowych; uważa te koszty za nieproporcjonalnie wysokie, biorąc pod uwagę, że obecnie w biurze tym pracuje sześciu pracowników; wzywa Parlament do zbadania przyczyn powstania tych kosztów, a w razie potrzeby do podjęcia odpowiednich środków, aby zaradzić tej sytuacji;
94. zwraca uwagę, że w dniu 30 stycznia 2019 r. Prezydium podjęło decyzję o utrzymaniu biura Parlamentu w Londynie i że na okres co najmniej do końca 2020 r. zostanie utrzymany jego oddział w Edynburgu; zauważa, że decyzja w sprawie przedstawicielstwa Parlamentu w Edynburgu po 2020 r. zostanie podjęta na późniejszym etapie;
95. odnotowuje z zaniepokojeniem decyzję Prezydium z dnia 11 lutego 2019 r. w sprawie wsparcia parlamentarnego dla misji UE przy ASEAN w Dżakarcie, delegatury UE przy Unii Afrykańskiej w Addis Abebie i delegatury UE przy ONZ w Nowym Jorku; uważa, że z uwagi na szczególny charakter tego wsparcia parlamentarnego Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu powinna co roku otrzymywać szczegółowe informacje na temat zasobów i produktów w ramach procedury absolutorium dla Parlamentu; zwraca się do sekretarza generalnego o przeprowadzenie analizy kosztów i korzyści tego wsparcia parlamentarnego dla działań dyplomatycznych przed końcem 2020 r. i przed ewentualnym planowanym rozszerzeniem na inne regiony świata;

Dyrekcja Generalna ds. Personelu (DG PERS)

96. przypomina, że w 2018 r. Dyrekcja Generalna ds. Personelu (DG PERS) zatrudniała 456 pracowników i zarządzała 47,5 % całkowitego budżetu Parlamentu;
97. z zadowoleniem przyjmuje przekazanie zadań związanych z akredytowanymi asystentami parlamentarnymi z Dyrekcji Generalnej ds. Finansów (DG FINS) do DG PERS oraz znaczne wysiłki konieczne do zorganizowania przekazania obowiązków;
98. z zadowoleniem odnotowuje utworzenie Działu Front Office dla akredytowanych asystentów parlamentarnych, któremu powierzono zarządzanie całym procesem rekrutacji akredytowanych asystentów parlamentarnych, a także zmianę i rozwiązywanie umów oraz wsparcie administracyjne dla akredytowanych asystentów parlamentarnych; uważa, że należy dalej wzmacniać zdolność tego działu do reagowania na potrzeby akredytowanych asystentów parlamentarnych; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie uproszczonej i szybszej procedury rekrutacji akredytowanych asystentów parlamentarnych oraz postępy w zakresie przechodzenia na elektroniczne zarządzanie dokumentami; wzywa do wzmocnienia zespołów administracji Parlamentu odpowiedzialnych za rekrutację akredytowanych asystentów parlamentarnych przed rozpoczęciem każdej nowej kadencji, przez okres niezbędny do zapewnienia kompleksowych szkoleń przed jej rozpoczęciem oraz do końca okresu dużego obciążenia pracą;
99. powtarza apel do administracji, aby jak najwcześniej przed rozpoczęciem kolejnej kadencji zorganizowała szkolenia lub opracowała publikacje przeznaczone specjalnie dla nowych asystentów, w tym również w odniesieniu do kwestii o charakterze praktycznym i administracyjnym (zlecenia wyjazdów służbowych, okresowe badania lekarskie, akredytacje, winiety parkingowe, grupy odwiedzających, wystawy itp.), aby uniknąć powtarzających się błędów zakłócających przebieg procedur administracyjnych, które dotyczą nowych asystentów;
100. po raz kolejny domaga się, aby akredytowani asystenci parlamentarni otrzymywali taką samą dietę dzienną jak pracownicy statutowi za podróże służbowe w celu uczestnictwa w sesjach miesięcznych w Strasburgu;
101. wyraża poparcie dla zarządzania skutkami dla administracji Parlamentu możliwego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, zwłaszcza w odniesieniu do wpływu na zasoby ludzkie i budżet;
102. zauważa, że w 2018 r. głównym wskaźnikiem stosowanym przez DG PERS był czas realizacji zadań; z zadowoleniem zauważa, że cele i metody gromadzenia danych zostały dopracowane, i ogólnie pozytywnie ocenia wyniki;

103. zauważa, że w grudniu 2018 r. w skład personelu Parlamentu wchodziło ogółem 9 883 czynnych pracowników, w tym pracowników stałych i tymczasowych, pracowników kontraktowych i akredytowanych asystentów parlamentarnych (w 2017 r. liczba ta wynosiła 9 682);
104. zwraca uwagę na sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 15/2019: Wdrożenie w Komisji pakietu reform warunków zatrudnienia z 2014 r. – znaczne oszczędności, jednak nie bez konsekwencji dla pracowników; odnotowuje z zaniepokojeniem spostrzeżenia Trybunału dotyczące innych instytucji unijnych, w tym Parlamentu, i tym samym z zadowoleniem przyjmuje gotowość Komisji do przyjęcia zaleceń Trybunału; popiera stanowisko parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej ⁽⁴⁾ w tej sprawie; podkreśla znaczenie zapewnienia przez Unię konkurencyjnych płac w porównaniu z sektorem prywatnym w kraju zamieszkania i jest zaniepokojony, że mniej korzystne warunki zatrudnienia mogły zmniejszyć atrakcyjność zatrudnienia w Unii, zwłaszcza w przypadku trudności w pozyskiwaniu wystarczającej liczby pracowników z szeregu państw członkowskich; ostrzega przed poważnymi konsekwencjami, jakie wszelkie cięcia budżetowe w obszarze administracji lub ograniczenia zatrudnienia mogą spowodować dla przyszłości służby cywilnej Unii Europejskiej i realizowania polityki Unii; wyraża również głębokie zaniepokojenie wzrostem odsetka pracowników kontraktowych w wyniku reformy warunków zatrudnienia z 2014 r., co doprowadziło do pogłębienia niepewności zatrudnienia w instytucjach Unii i powstania równoległego taniego personelu UE; apeluje do instytucji unijnych o przeprowadzenie kompleksowej oceny wpływu, jaki na zarządzanie zasobami ludzkimi i dobrobyt pracowników może mieć każda przyszła reforma lub zmiana regulaminu pracowniczego;
105. przypomina, że promowanie równych szans jest jednym z głównych elementów polityki zarządzania zasobami ludzkimi prowadzonej przez Parlament; odnotowuje fakt, iż plan działania na rzecz równości płci jest nadal wdrażany poprzez konkretne działania: zgodnie z ustalonym celem do końca 2019 r. 40 % stanowisk szefów działu, 35 % stanowisk dyrektorów oraz 30 % stanowisk dyrektorów generalnych miały objąć kobiety; wyraża jednak ubolewanie, że plan działania na rzecz równości płci nie został w pełni wdrożony, zwłaszcza w odniesieniu do realizacji docelowej reprezentacji kobiet na stanowiskach kadry kierowniczej wyższego szczebla (40 %) do 2020 r.; apeluje o pilne wyznaczenie ambitniejszych celów i osiągnięcie ich w krótkim czasie;
106. proponuje, aby dodatkowo położono większy nacisk na równość szans dla wszystkich, w szczególności na zwiększenie liczby osób niepełnosprawnych pracujących w administracji Parlamentu; zauważa, że w Prezydium istnieje już Grupa Wysokiego Szczebla ds. Płci i Różnorodności, i zwraca się do niej o przeprowadzenie analizy środków podejmowanych w państwach członkowskich i na szczeblu międzynarodowym, które okazały się skuteczne w zwiększaniu udziału osób niepełnosprawnych w miejscu pracy, w tym środków legislacyjnych; zwraca się do Grupy Wysokiego Szczebla o przedstawienie Prezydium konkretnych sugestii po przeprowadzeniu badania i przeanalizowaniu jego wyników; apeluje o pilne wyznaczenie ambitniejszych celów, w tym celów uwzględniających potrzebę równowagi geograficznej, i osiągnięcie ich w krótkim czasie;
107. z zadowoleniem zauważa, że w 2018 r. Grupa Wysokiego Szczebla ds. Równości Płci i Różnorodności zleciła DG PERS przygotowanie sprawozdania z planem działania zawierającym wykaz środków przeciwdziałania dyskryminacji, w szczególności ze względu na pochodzenie etniczne, niepełnosprawność, orientację seksualną i tożsamość płciową w Sekretariacie Parlamentu; odnotowuje, że sprawozdanie, przyjęte przez Prezydium w kwietniu 2019 r., jest już wdrażane; zwraca się do grupy wysokiego szczebla o dalsze wzmacnianie i usprawnianie tego rodzaju środków i inicjatyw w celu sprzyjania inkluzywnemu środowisku pracy w Parlamencie;
108. ubolewa, iż brak jest systemu pozwalającego na czasowe zastępstwo posłanek przebywających na urlopie macierzyńskim; jest zdania, że brak tej możliwości jest zasadniczo sprzeczny z podstawowymi wartościami Unii, ponieważ oznacza, że głosowanie na kobietę może wiązać się z tymczasowym brakiem reprezentacji; jest zdania, iż brak systemu pozwalającego na czasowe zastępstwo posłów przebywających na urlopie rodzicielskim a także posłów przebywających na długoterminowym zwolnieniu lekarskim jest nierozwiązanym problemem, ponieważ nie mogą oni udzielić pełnomocnictwa do głosowania w swoim imieniu, co przekłada się na czasową niewyważoną reprezentację obywateli Unii; wzywa Radę do zmiany art. 6 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich ⁽⁵⁾, aby zaradzić tej sytuacji;
109. wyraża ubolewanie, że w okresie od 2017 do 2018 r. liczba kobiet zajmujących stanowiska na szczeblu dyrektorów generalnych nie zmieniła w liczbach bezwzględnych i wynosiła 2, czyli znacznie poniżej wyznaczonego celu; zauważa z zadowoleniem, że liczba kobiet na szczeblu dyrektorów wyniosła 34 % pod koniec 2018 r. i 37 % w 2019 r., a na poziomie kierowników działów wzrosła do 38 % pod koniec 2018 r. i 39 % pod koniec 2019 r.; uznaje potrzebę podejścia stopniowego, ale podkreśla, że sytuacja będzie zadowalająca tylko wtedy, gdy równowaga płci na poziomie zarządzania odzwierciedla równowagę płci wśród kandydatów kwalifikujących się na te stanowiska;

⁽⁴⁾ Dokument roboczy w sprawie sprawozdania specjalnego „Wdrożenie w Komisji pakietu reform warunków zatrudnienia z 2014 r. – znaczne oszczędności, jednak nie bez konsekwencji dla pracowników”.

⁽⁵⁾ Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, załączony do decyzji Rady 76/787/EWG, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r. (Europejski akt wyborczy) (Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 5).

110. zauważa, że niektóre państwa członkowskie nie mają swoich przedstawicieli na stanowisku dyrektora lub dyrektora generalnego, oraz że choć od rozszerzenia w 2004 r., w 2007 r. i w 2013 r. upłynęło wiele lat, nie nastąpił odpowiedni wzrost reprezentacji nowych państw członkowskich na szczeblach kierowniczych, na których utrzymuje się duża nadreprezentacja przedstawicieli niektórych narodowości; zaleca zajęcie się tą sytuacją; przypomina, jak ważne jest, aby rekrutacja zawsze była prowadzona w oparciu o kompetencje, przy jednoczesnym poszanowaniu zachowania równowagi geograficznej wśród pracowników Parlamentu; w związku z tym wzywa Parlament do zapewnienia, by pracownicy wszystkich szczebli, w tym dyrektorzy i dyrektorzy generalni, byli zatrudniani i awansowani bez dyskryminacji ze względu na narodowość oraz by zatrudnienie w Parlamencie było jednakowo atrakcyjne dla osób wszystkich narodowości;
111. przyjmuje do wiadomości rozwiązania znalezione dla akredytowanych asystentów parlamentarnych, którzy pracowali podczas dwóch kolejnych kadencji parlamentarnych bez przerwy, lecz którym zabrakło 2 miesięcy do ukończenia dziesięcioletniego stażu pracy potrzebnego do otrzymania uprawnień emerytalnych w ramach systemu uprawnień emerytalnych instytucji Unii; ubolewa, że rozwiązania te udostępniono zbyt późno, pomimo licznych i powtarzających się ostrzeżeń w trakcie poprzedniej kadencji; wyraża również ubolewanie, że znaleziono tylko jedno rozwiązanie i było ono wyłącznie rezultatem dobrej woli niektórych posłów, którzy znali sytuację i chcieli wykazać solidarność z akredytowanymi asystentami parlamentarnymi w tej sytuacji; wyraża również ubolewanie, że administracja nie informowała posłów nowej kadencji o tej sprawie oraz o tym, że w danych przypadkach można zaproponować asystentom zawarcie umowy na okres krótszy niż 6 miesięcy, i w konsekwencji wielu z tych akredytowanych asystentów parlamentarnych napotkało wiele trudności przy znalezieniu posła, który zatrudniłby ich bez przerwy na krótki czas, a nawet kilku z nich się to nie udało (co najmniej trzem osobom na 170 przypadków, wg danych administracji);
112. z zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie i usprawnienie możliwości telepracy dla Sekretariatu Generalnego Parlamentu, wzywa jednak do zwiększenia możliwości telepracy strukturalnej, podobnie jak w Komisji i w innych instytucjach; popiera przeprowadzenie badania dotyczącego doświadczeń z telepracą i zwraca się o udostępnienie wyników oceny posłom i wszystkim służbom parlamentarnym;
113. ponawia apel o częstsze organizowanie wideokonferencji i korzystanie z innych technologii, aby chronić środowisko naturalne i oszczędzać zasoby, w szczególności o ograniczenie podróży służbowych pracowników między trzema miejscami pracy;
114. uznaje politykę zerowej tolerancji dla molestowania na wszystkich szczeblach, obejmującą posłów, pracowników i akredytowanych asystentów parlamentarnych, oraz działania podejmowane na rzecz zwalczania molestowania w miejscu pracy, w szczególności przyjęcie przez Prezydium w dniu 12 marca 2018 r. zaktualizowanego planu działania w zakresie dostosowania środków zapobiegawczych i środków wczesnego wsparcia w sytuacjach konfliktów i w przypadkach molestowania z udziałem posłów i akredytowanych asystentów parlamentarnych, stażystów lub innych pracowników, kontrolę zewnętrzną wewnętrznym praktyk i procedur Parlamentu, utworzenie sieci zaufanych doradców oraz funkcji mediatora, a także zorganizowanie wysłuchania publicznego z udziałem ekspertów zajmujących się molestowaniem w miejscu pracy; zauważa, że wyników audytu zewnętrznego oczekiwano do początku listopada 2018 r., i apeluje o ich niezwłoczne przekazanie, gdy tylko będą dostępne; apeluje o wyjaśnienie tego opóźnienia; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niektóre grupy zdecydowanie zachęcały swoich członków do udziału w szkoleniach na temat godności i szacunku w miejscu pracy, aby dawać przykład swoim zachowaniem, i apeluje o szkolenia dla posłów i pracowników; oczekuje pełnego i przejrzystego wdrożenia planu działania; odnotowuje, że Komitet doradczy rozpatrujący skargi dotyczące nękania psychicznego lub molestowania seksualnego z udziałem posłów do Parlamentu Europejskiego każdego roku w latach 2014–2017 r. otrzymał około 20 skarg dotyczących molestowania psychicznego lub seksualnego w miejscu pracy oraz 7 skarg w 2018 r., czego nie można zignorować w kontekście, w którym każdy taki przypadek to o jeden za dużo;
115. zwraca się o pełne wdrożenie środków zaleconych w rezolucji Parlamentu z dnia 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w Unii Europejskiej, a mianowicie o wprowadzenie obowiązkowego szkolenia dla wszystkich pracowników i posłów w zakresie zapobiegania molestowaniu oraz przekształcenie dwóch istniejących komitetów w jeden niezależny komitet; domaga się, aby koszty sądowe i medyczne ofiar nękania lub molestowania były pokrywane zgodnie z art. 24 regulaminu pracowniczego;
116. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nie było list oczekujących na trzy pierwsze kategorie pracowników (tj. jednego rodzica pracującego w Parlamencie i posłów; rodziców pracujących na cały etat w Parlamencie; rodziców pracujących w Parlamencie, z których jeden pracuje na cały etat, a drugi co najmniej na pół etatu), które decydują o przydziale miejsc w parlamentarnym żłobku i w żłobkach prywatnych w Brukseli zakontraktowanych przez Parlament; zauważa, że w 2018 r. oferowano 197 miejsc, a 116 z nich zostało wykorzystanych; z zadowoleniem zauważa, że żłobek Wayenberg jest rozbudowywany i pomieści 320 dzieci (obecnie dostępnych jest 230 miejsc);

117. odnotowuje, że od 1 lutego 2020 r. firma Esedra przejęła rolę nowego usługodawcy w sekcji ds. żłobków i przedszkoli w Parlamencie; odnotowuje z zaniepokojeniem ograniczone informacje przekazane przez właściwe służby Parlamentu (DG PERS) przed zmianą usługodawcy na temat zmian, jakie pociąga za sobą nowa umowa; podkreśla, że Parlament podczas oceny zaproszenia do składania ofert powinien zawsze priorytetowo traktować kryterium dobra dzieci uczęszczających do przedszkola, a także przykładać dużą wagę do warunków pracy pracowników zatrudnionych przez usługodawcę;
118. zwraca uwagę na znaczenie jasnych przepisów dotyczących żłobków i przedszkoli; wymaga, by komitet zarządzający sekcji ds. żłobków i przedszkoli Parlamentu przyjął odpowiednie specyfikacje, tak aby przepisy były jasne, przejrzyste i na tyle szerokie, by uwzględnić wszelkie nietypowe i szczególne sytuacje, takie jak specyficzne sytuacje rodzinne lub dzieci o specjalnych potrzebach; proponuje, by regularnie aktualizować informacje na temat usług żłobków i przedszkoli na stronach internetowych, w tym informacje o opłatach i aktualnie dostępnych miejscach; zaleca dodatkowo zmianę art. 4 przepisów dotyczących żłobków i przedszkoli prowadzonych pod nadzorem Parlamentu Europejskiego w celu określenia opłaty maksymalnej, aby zapewnić wystarczającą przejrzystość i zapobiec ewentualnym rozbieżnościom;
119. przypomina o konieczności pełnego przestrzegania prawa belgijskiego przez wszystkich usługodawców oraz zapewnienia, by podwykonawcy stosowali politykę Parlamentu propagującą szacunek i godność w miejscu pracy; apeluje, aby właściwe służby Parlamentu zagwarantowały gładką zmianę usługodawcy oraz by żadna z możliwych zmian w sposobie funkcjonowania sekcji ds. żłobków i przedszkoli wprowadzonych przez nowe kierownictwo nie spowodowała obniżenia jakości usług i warunków pracy w porównaniu z poprzednim usługodawcą;
120. zauważa, że z powodu dużego obciążenia pracą personelu w DG PERS brak jest elastyczności w modyfikowaniu wynagrodzeń akredytowanych asystentów parlamentarnych na żądanie posła, kiedy jest to uzasadnione zwiększeniem zakresu odpowiedzialności asystenta;

Dyrekcja Generalna ds. Infrastruktury i Logistyki (DG INLO)

121. przypomina, że w 2018 r. DG INLO zatrudniała 607 pracowników i zarządzała 12,6 % całkowitego budżetu Parlamentu;
122. stwierdza, że środki na zobowiązania, wyniosły 239 547 603 EUR, co oznacza spadek o 11 % w porównaniu z 2017 r. (265 839 576 EUR);
123. podkreśla, że w polityce Parlamentu dotyczącej budynków należy w jak największym stopniu przestrzegać zasady opłacalności, zarówno w przypadku kosztów związanych z istniejącymi budynkami, jak i z nowymi projektami; podkreśla, że głównym przedmiotem troski musi być skuteczne zarządzanie finansami, w celu ukończenia prac przy możliwie najniższych kosztach;
124. stwierdza, że w kwietniu 2018 r. Prezydium przyjęło nową strategię średnio- i długoterminową dotyczącą nieruchomości; zauważa, że w strategii dotyczącej nieruchomości Prezydium skupia się na działaniach mających na celu zaspokojenie potrzeb, które wystąpią po 2019 r., w tym związanych z renowacją budynków, co pozostaje jednym z głównych wyzwań; przypomina, że w Parlamencie skupiono się na zakupie nieruchomości, co oznacza, że obecnie jest on właścicielem 80 % zajmowanych budynków;
125. zauważa, że budynek Martens w Brukseli ukończono, a budynek Montoyer 63 przebudowano;
126. zauważa, że w przypadku największego projektu budowlanego Parlamentu – rozbudowy budynku Konrada Adenauera w Luksemburgu – zakończono pierwszy etap budowy, skrzydło wschodnie, który stanowi około 70 % całego projektu; przypomina, że obecnie personel Parlamentu w Luksemburgu pracuje w czterech budynkach; stwierdza, że w budynku im. Konrada Adenauera wszystkie służby znajdują się pod jednym dachem, co pozwoli zaoszczędzić energię i wodę oraz zredukować koszty ochrony i obsługi budynku; z zaniepokojeniem zwraca uwagę, że niektóre koszty związane z opóźnieniami w budowie były wyższe niż pierwotnie zakładano, lecz dzięki znacznie niższym wydatkom na koszty obsługi kredytów, Parlament był w stanie wyrównać dodatkowe potrzeby finansowe; przyjmuje do wiadomości, że na tym etapie całkowity koszt projektu Adenauer w ramach zatwierdzonego budżetu wynosi w dalszym ciągu 32,5 mln EUR, z wyłączeniem kosztów zarządzania projektem, kosztów finansowych, jednostek certyfikujących itp.; ubolewa nad zwiększonymi kosztami wynikającymi z opóźnień w budowie i zauważa, że transakcje z przedsiębiorstwami budowlanymi (związane z opóźnieniem w realizacji projektu) były konieczne, aby uniknąć dalszych opóźnień i kosztów (między 5 % a 15 % kwoty umowy);

127. zauważa z niepokojem, że podobnie jak w latach ubiegłych zatwierdzono nowe przesunięcie zbiorcze – w wysokości 29 mln EUR – na poczet płatności zaliczkowych na projekt budynku im. Konrada Adenauera; podkreśla, że przesunięcie zbiorcze stanowi złagodzenie zasady specyfikacji i celowe naruszenie zasady rzetelności budżetowej; nie zgadza się ze stosowaną praktyką przesunięcia zbiorczego pod koniec roku, aby wesprzeć bieżące projekty budowlane; wzywa do lepszego zarządzania budżetem w celu ograniczenia takich przesunięć do niezbędnego minimum oraz do poprawy jasności i przejrzystości powiązanych linii budżetowych;
128. pochwała poprawę warunków pracy posłów w Brukseli (1 biuro indywidualne + 2 biura dla personelu) i Strasburgu (1 + 1 biuro); popiera ponadto poprawę warunków pracy posłów zgodnie z ust. 147 poniżej;
129. popiera wysiłki DG INLO na rzecz wzmocnienia bezpieczeństwa przez wprowadzenie usprawnień strukturalnych i organizacyjnych, w tym zabezpieczenie wszystkich obiektów fizycznych; podkreśla konieczność pogodzenia dostępności dla obywateli z wymogiem ochrony;
130. z żalem zauważa, że szereg kluczowych usługodawców zdecydowało się ostatnio nie przedłużać długoterminowych umów z Parlamentem (banki i sklepy spożywcze), i zwraca się do służb o zbadanie przyczyn spadku liczby usług dostępnych w Parlamencie;
131. stwierdza, że w 2018 r. rozpoczęto prace nad rozbudową żłobka Wayenberg; jest jednak zaniepokojony niebezpiecznym dostępem do tego miejsca w trakcie prac budowlanych, i sugeruje, aby DG INLO i DG SAFE zwracały w przyszłości baczniejszą uwagę na to, by zapewnić ochronę użytkowników w czasie prac budowlanych;
132. odnotowuje istotne elementy infrastruktury Parlamentu, wśród których można wyszczególnić następujące pozycje:

Budynki w Brukseli	Budynki w Luksemburgu	Budynki w Strasburgu
13 – własność	1 – własność	5 – własność
7 – najem	6 – najem	1 parking – najem
671 285 m ²	176 283 m ²	344 283 m ²
Biura kontaktowe PE i ich oddziały		
Razem	37	
własność	12	
najem	25	
powierzchnia	28 383 m ²	

133. stwierdza, że Prezydium zwróciło się do sekretarza generalnego o udzielenie DG INLO zezwolenia na rozpoczęcie konkursu architektonicznego na remont budynku Paul-Henri Spaak, z uwzględnieniem tylko 2 opcji: remont lub przebudowa; nalega, aby przygotować budynek na dalszy rozwój działalności Parlamentu w nadchodzących dziesięcioleciach zgodnie z Traktatami; przypomina, że ogłoszono konkurs architektoniczny w celu zebrania konkretnych propozycji architektonicznych oraz że ostateczna decyzja w sprawie projektu powinna zostać podjęta przez władze polityczne i budżetowe; podkreśla, że taką decyzję powinno się podejmować po opublikowaniu oceny bezpieczeństwa budynku oraz że sekretarz generalny powinien przygotować budżet planu przed podjęciem decyzji;
134. zauważa, że otworenie wystaw *Europa Experience* w niektórych biurach kontaktowych zatwierdziło Prezydium i będą one instalowane w nadchodzących latach;

135. popiera internalizację usług kierowców i odnotowuje bardzo wysoki poziom zadowolenia z oficjalnych usług transportowych (99,9 %) w 2018 r.; sugeruje, aby samochody służbowe nie jeździły bez pasażerów oraz by, w podróży na trasie Bruksela-Strasburg i z powrotem, przewoziły posłów, pracowników i akredytowanych asystentów parlamentarnych odbywających podróże służbowe; odnotowuje nowy przepis wymagający od kierowców, by czekali maksymalnie 5 minut w miejscu odbioru i rozumie potrzebę wprowadzenia takiego przepisu, obawia się jednak, że ten limit czasowy jest zbyt restrykcyjny; odnotowuje długi czas oczekiwania na posłów na lotnisku przed wyruszeniem samochodów do Parlamentu i sugeruje znalezienie skuteczniejszego sposobu na poradzenie sobie z tymi opóźnieniami;
136. wyraża poważne zaniepokojenie warunkami pracy personelu dwóch przedsiębiorstw zewnętrznych, z którymi Parlament podpisał umowy, a mianowicie personelu sprzątającego i pracowników obiektów gastronomicznych, i zdecydowanie zaleca, aby DG INLO przeprowadziła niezależne badanie zadowolenia z warunków pracy wśród zainteresowanych pracowników przedsiębiorstw, które są wykonawcami Parlamentu, w celu zapewnienia poszanowania godności w miejscu pracy; wzywa do przeprowadzenia oceny polityki Parlamentu w zakresie zamówień publicznych w świetle zwiększenia przejrzystości i przewidywalności warunków pracy w odniesieniu do wszystkich usług wykonawstwa; wzywa Parlament, aby poinformował organ udzielający absolutorium o wynikach takiej oceny; przyznaje, że Parlament przestrzega odnośnych przepisów;
137. jest zaniepokojony faktem, że służby nadal nie są w stanie rozwiązać problemu z instalacją ciepłej wody w Parlamencie, i zwraca się do właściwej komisji o przedstawienie w przyszłości informacji na temat działań podjętych w celu zwalczania zakażenia bakterią *Legionella* w Parlamencie;
138. z zadowoleniem przyjmuje wzrost różnorodności jadłospisu w ofercie stołówki samoobsługowej Parlamentu; jest jednak zaniepokojony tym, że choć zorganizowano publiczne zaproszenie do składania ofert, to ocena kosztów i korzyści wykazała, że stosunek ceny do jakości oferty jest niesatysfakcjonujący; wzywa do przeprowadzenia ponownej oceny jakości i ceny oraz potencjalnego dostawcy usług na rynku; wzywa do wprowadzenia niezbędnych poprawek w związku z niewłaściwym stosunkiem jakości do ceny, jaki wyłania się z wyników badania; wyraża poważne obawy co do ceny i jakości posiłków i napojów;
139. wyraża solidarność z pracownikami grupy COMPASS, którzy stoją w obliczu redukcji personelu i pogorszenia warunków pracy; jest zaniepokojony rosnącym korzystaniem przez przedsiębiorstwo cateringowe z usług pracowników tymczasowych i zatrudnionych na czas określony, co odbija się na jakości usług oraz na korzyściach i jakości warunków pracy stałych pracowników;
140. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w 2017 r. Działu ds. Kontroli Ex Ante i Koordynacji Zamówień Publicznych w celu wzmocnienia centralnej roli działu weryfikacji ex ante oraz jednolitego stosowania i monitorowania procedur udzielania zamówień w DG INLO;
141. zauważa z zadowoleniem, że w 2018 r. przeprowadzono kontrolę dostępności budynków dla osób z niepełnosprawnością zgodnie z polityką „projektowania dla wszystkich” oraz uruchomiono sieć dostępności;
142. popiera rolę, jaką DG INLO odgrywa w polityce ochrony środowiska w Parlamencie, w szczególności cel polegający na zwiększeniu efektywności energetycznej budynków i ograniczeniu zużycia wody;

Dyrekcja Generalna ds. Logistyki i Tłumaczeń Konferencyjnych

143. przypomina, że w 2018 r. Dyrekcja Generalna ds. Logistyki i Tłumaczeń Konferencyjnych (DG LINC) zatrudniała 534 pracowników i zarządzała 3,1 % całkowitego budżetu Parlamentu;
144. nalega na przestrzeganie Kodeksu postępowania w kwestii wielojęzyczności, który umożliwia posłom posługiwanie się w Parlamencie językiem ojczystym; podkreśla, że bardziej szczegółowe profile językowe wprowadzone po zmianie Kodeksu postępowania w kwestii wielojęzyczności należy stosować wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach; zmiana nie miała ograniczać wyboru języka, lecz umożliwić lepsze dopasowanie usług do potrzeb posłów w przypadku ograniczeń rynkowych i trudności logistycznych;
145. popiera reformę dyrekcji generalnej z 2018 r., dzięki której poprawiły się zdolności organizacyjne Parlamentu oraz zakończono opracowywanie nowych warunków pracy tłumaczy ustnych;
146. docenia strategię modernizacji zarządzania konferencjami w dużej mierze ukierunkowaną na wzmocnienie i dostosowanie świadczenia usług w Parlamencie, w oparciu o potrzeby użytkowników, oraz przygotowanie jednego interfejsu dla organizatorów;

147. z zadowoleniem odnotowuje porozumienie w sprawie warunków pracy tłumaczy ustnych z 8 września 2018 r.; zachęca wspólną grupę kontrolną, składającą się z przedstawicieli administracji i tłumaczy ustnych, do kontynuowania owocnej współpracy w celu sprawnego rozwiązywania ewentualnych problemów;
148. zauważa, że średnia tygodniowa liczba godzin spędzana przez tłumaczy ustnych w kabinach zwiększyła się z 11 godzin i 54 minut w 2014 r. do 13 godzin i 47 minut w 2018 r., między innymi z powodu większej aktywności Parlamentu;
149. zwraca uwagę na fakt, że istnieją duże różnice w kosztach tłumaczeń z poszczególnych języków, i zwraca się do służb o zbadanie przyczyn tych poważnych rozbieżności;

Dyrekcja Generalna ds. Tłumaczeń Pisemnych (DG TRAD)

150. przypomina, że w 2018 r. Dyrekcja Generalna ds. Tłumaczeń Pisemnych (DG TRAD) zatrudniała 1 145 pracowników i zarządzała 0,9 % całkowitego budżetu Parlamentu;
151. przyznaje, że w 2018 r. produkcja DG TRAD zwiększyła się o 10 % w porównaniu z rokiem poprzednim ze względu na cykliczny charakter popytu na tłumaczenia, który jest ściśle związany z działalnością parlamentarną; zauważa z zaniepokojeniem, że wewnętrzna produkcja tłumaczy w odniesieniu do przepustowości osiągnęła 119,4 % (punkt odniesienia: 100 %) a wskaźnik outsourcingu wynosił 32,8 % (31,4 % w 2017 r.); apeluje do DG TRAD o rozważenie zwiększenia outsourcingu przy zachowaniu punktu odniesienia na poziomie 100 % i skupieniu się na jakości i bezbłędności tłumaczonych dokumentów; wzywa DG TRAD do dalszej pracy nad zwiększeniem kontroli zgodności i jakości tłumaczeń zleczanych na zewnątrz;
152. odnotowuje stopniową migrację do eTranslation, co zapewnia tłumaczenie maszynowe dla wszystkich kombinacji językowych; podkreśla niezastąpioną rolę tłumaczy zawodowych i wartość, jaką sobą reprezentują;
153. stwierdza, że od 2018 r. tłumacze pisemni wykonują nowe zadania, dzięki czemu tłumaczenie nabiera wymiaru międzykulturowej mediacji językowej; powołano zespół tłumaczy, który przygotowuje na przykład materiały dźwiękowe, takie jak nagrania radiowe (codzienny biuletyn informacyjny), w 24 językach i podcasty w 6 językach; stwierdza, że DG TRAD zatrudniła specjalistkę od emisji głosu, która przeszkoliła prawie 180 osób; wyraża zaniepokojenie tym, że personel DG TRAD nie tylko musiał sprostać wyjątkowo wysokiemu obciążeniu pracą pod koniec kadencji, ale również niepewności związanej z nowymi i nieznanymi zadaniami; wzywa kadrę kierowniczą najwyższego szczebla i personel DG TRAD do dalszej dyskusji nad wpływem cyklicznego obciążenia pracą na dobrostan pracowników; zachęca do utworzenia wspólnej grupy kontrolnej, składającej się z przedstawicieli administracji i tłumaczy pisemnych, podobnej do tej, która powstała w DG LINC;

Dyrekcja Generalna ds. Finansów (DG FINS)

154. przypomina, że w 2018 r. DG FINS zatrudniała 222 pracowników i zarządzała 20,8 % całkowitego budżetu Parlamentu;
155. zdaje sobie sprawę, że od czasu wejścia w życie Statutu posła w 2009 r. ramy regulacyjne DG FINS uległy znacznej zmianie; zauważa ponadto, że 2 sierpnia 2018 r. weszło w życie nowe rozporządzenie finansowe i wynikające z niego zmiany w wewnętrznych przepisach dotyczących wykonania budżetu Parlamentu, co ma wpływ na pracę DG FINS;
156. wyraża zaniepokojenie niedoborem zasobów ludzkich i mobilnością, co oznacza, że należy priorytetowo traktować podstawowe usługi dla posłów i Parlamentu, gdyż pojawiają się problemy z zakresem kontroli, dotrzymywaniem terminów, tempem realizacji płatności oraz bilansowaniem operacji po stronie wydatków; jest zaniepokojony tą tendencją i jej negatywnym wpływem, w szczególności pogarszającymi się nastrojami w pracy i długimi chorobami, których było w tym roku więcej;
157. wyraża silne zaniepokojenie przestarzałymi aplikacjami informatycznymi w dyrekcji generalnej oraz ryzykiem awarii IT, które uznano za wysokie; wzywa DG FINS i DG ITEC do wzmożenia konstruktywnej współpracy nad wdrożeniem odpowiednich środków, które złagodzą problem, w tym do sprawnego wdrożenia nowego systemu zarządzania finansami i rachunkowości;

158. z zadowoleniem przyjmuje stałe wysiłki na rzecz inwestycji w digitalizację procedur finansowych, takich jak podpisy elektroniczne posłów, w celu lepszej obsługi klienta, zwiększenia efektywności administracyjnej i poziomu kontroli, w szczególności wprowadzenie zwrotu kosztów leczenia posłów w trybie on-line oraz automatyzację centralnego rejestru obecności w celu przyspieszenia płatności z tytułu powiązanych z nim świadczeń, rozszerzenie funkcji e-Portalu jako punktu kompleksowej obsługi dla posłów, w którym mogą oni zarządzać uprawnieniami finansowymi i socjalnymi; ubolewa nad czasochłonnością niewydajnością wprowadzania i sprawdzania danych, zwłaszcza że dane dotyczące kosztów podróży posłów są wprowadzane do systemu dwukrotnie, najpierw przez posłów, a następnie przez administrację;
159. zauważa, że w następstwie publicznego zaproszenia do składania ofert nowe biuro podróży Parlamentu rozpoczęło działalność 1 stycznia 2019 r.; zauważa ograniczone korzystanie z centrum obsługi telefonicznej biura podróży, które jest dostępne w weekendy, jednak nie obejmuje wszystkich przedsięwzięć, z których usług korzysta biuro podróży; wyraża ubolewanie, że posłowie mieli trudności ze skontaktowaniem się z centrum obsługi telefonicznej biura podróży w godzinach pracy i poza nimi; wyraża ubolewanie z powodu krótkich godzin otwarcia biura podróży, zwłaszcza że jest ono zamknięte w piątkowe popołudnia, z wyjątkiem godzin popołudniowych w piątki poprzedzających sesje w Strasburgu, co poważnie ogranicza możliwość efektywnego wykonywania pracy przez osoby zatrudnione przez posłów; wzywa do poprawy dostępności; domaga się obowiązkowego wdrożenia prostego i przyjaznego dla użytkownika mechanizmu składania skarg, który umożliwiłby szybkie rozwiązywanie problemów; wyraża ubolewanie z powodu długiego czasu reakcji biura podróży na prośby dotyczące biletów; uważa, że jest nie do przyjęcia fakt, że bilety proponowane przez agencję nie zawsze są najbardziej korzystne pod względem kosztów (bilety w sieci są często tańsze) oraz że posłowie ze znacznym opóźnieniem otrzymują zwrot kosztów podróży; wzywa DG FINS do przeprowadzenia ankiety na temat zadowolenia z usług biura podróży i przedstawienia wyników najpóźniej do 30 czerwca 2020 r. oraz poinformowania o sposobie organizacji i obowiązkach spoczywających na DG FINS i biurze podróży Parlamentu; wzywa nowe biuro podróży, by wyciągnęło wnioski z wyników badania zadowolenia z jego usług i wprowadziło odpowiednie ulepszenia;

Zwrot kosztów ogólnych

160. z zadowoleniem przyjmuje środki podjęte przez Prezydium w celu zwiększenia przejrzystości i rozliczalności finansowej;
161. przypomina, że odrębny rachunek bankowy na potrzeby wypłaty z tytułu kosztów ogólnych jest obowiązkowy; apeluje do Parlamentu, aby regularnie informował organ udzielający absolutorium o liczbie posłów wypełniających ten obowiązek;
162. zwraca uwagę na fakt, że na posiedzeniu 2 lipca 2018 r. Prezydium przyjęło nową, niewyczerpującą listę wydatków, które mogą podlegać zwrotowi z tytułu kosztów ogólnych, z najczęstszymi przykładami wydatków kwalifikowalnych; zauważa, że w przypadku posłów, którzy sobie tego życzą, koszty związane z dobrowolną kontrolą wykorzystania diety z tytułu kosztów ogólnych mogą być pokrywane z dodatku na wydatki ogólne; przypomina, że wszyscy posłowie mają swobodę dokumentowania sposobu, w jaki korzystają z dodatku na wydatki ogólne, i publikowania tych informacji na ich osobistych stronach internetowych; apeluje do Parlamentu, aby regularnie informował organ udzielający absolutorium o liczbie posłów stosujących się do tych zaleceń;
163. przyjmuje do wiadomości, że w ostatnich latach zwiększyła się skuteczność i przejrzystość weryfikacji i kontroli zwracanych kosztów, takich jak zwrot kosztów podróży posłów i dodatków dla asystentów parlamentarnych, i wymagane jest udokumentowanie poniesionych kosztów; wzywa do surowego traktowania przypadków, w których wykryto uchybienia; apeluje do Prezydium o wyciągnięcie wniosków z wcześniejszych przypadków nadużyć finansowych oraz o nakładanie surowych sankcji w takich przypadkach; zdecydowanie wzywa posłów do wykorzystywania dodatku z tytułu kosztów ogólnych ściśle do celów określonych w przepisach wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego; apeluje do Prezydium o przeprowadzenie oceny wytycznych, którą przewiduje ostatnia decyzja Prezydium; w trosce o interes obywateli oraz reputację Parlamentu i posłów dąży do zapewnienia odpowiedniej równowagi między wolnością mandatu a walką z ryzykiem uchybień i nadużyć finansowych; uważa, że wskazana byłaby regularna ocena odnośnych przepisów, odbywająca się co pięć lat mniej więcej w połowie kadencji parlamentarnej;
164. przypomina zmieniony art. 62 ust. 1 i 2 decyzji Prezydium z 19 maja i 9 lipca 2008 r. (ostatnio zmienionej 1 lipca 2019 r.) w sprawie przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, który stanowi, że „kwoty wypłacone”, w tym dodatek z tytułu kosztów ogólnych, „są przeznaczone wyłącznie na finansowanie działań związanych z pełnieniem mandatu poselskiego i nie mogą pokrywać kosztów osobistych lub finansować subwencji lub darowizn o charakterze politycznym”, oraz że „posłowie zwracają Parlamentowi niewykorzystane kwoty”; wzywa sekretarza generalnego i Prezydium do zapewnienia pełnego wdrożenia i przestrzegania tych przepisów oraz do regularnego informowania organu udzielającego absolutorium o tym, ile posłów zwróciło niewykorzystane kwoty;

165. przypomina, że grupa robocza ad hoc do spraw ustalenia i publikacji przepisów dotyczących korzystania z dodatku z tytułu kosztów ogólnych zaleciła w poprzedniej kadencji, by Prezydium wznowiło dyskusje na temat dodatku z tytułu kosztów ogólnych i osiągnęło porozumienie zobowiązujące posłów do zachowania wszystkich rachunków związanych z dodatkiem z tytułu kosztów ogólnych, dopuszczenia niezależnego audytora odpowiedzialnego za coroczną kontrolę ksiąg rachunkowych i publikacji opinii audytora oraz zwrotu niewykorzystanej części dodatku z tytułu kosztów ogólnych pod koniec kadencji;
166. ponadto przypomina, że zgromadzenie plenarne przyjęło następujące zmiany dotyczące dodatku z tytułu kosztów ogólnych, dodatkowe w stosunku do tych, które zostały już wprowadzone przez grupę roboczą ad hoc, zobowiązujące do: przeprowadzania kontroli na próbie 5 % wydatków związanych z dodatkiem z tytułu kosztów ogólnych w ramach audytu wewnętrznego Parlamentu i włączenia ostatecznych wyników i ustaleń do rocznego sprawozdania z audytu wewnętrznego publikowanego przez Parlament, a także corocznego publikowania przez posłów przeglądu wydatków z podziałem na kategorie (koszty komunikacji, wynajem pomieszczeń biurowych, materiały biurowe itd.);
167. wzywa Prezydium do jak najszybszego wdrożenia demokratycznej woli zgromadzenia plenarnego w sprawie dodatku z tytułu kosztów ogólnych;
168. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Prezydium poprzedniej kadencji udostępniło na stronie internetowej Parlamentu, w zakładce dotyczącej posłów, niezbędną infrastrukturę dla posłów chcących opublikować wyniki dobrowolnej kontroli lub potwierdzenie wydatków pokazujące, że korzystają z dodatku z tytułu kosztów ogólnych zgodnie z obowiązującymi przepisami Statutu posła do Parlamentu Europejskiego i przepisami wykonawczymi do tego statutu; wzywa Parlament do poprawy komunikacji z posłami na temat tej możliwości i sposobu jej wykorzystania w praktyce;

Dobrowolny fundusz emerytalny

169. zwraca uwagę, że na koniec 2018 r. szacunkowy deficyt aktuarialny dobrowolnego funduszu emerytalnego wyniósł 286,1 mln EUR; ponadto zauważa, że na koniec 2018 r. wartość uwzględnianych aktywów netto wynosiła 112,3 mln EUR, a wartość zobowiązań aktuarialnych 398,4 mln EUR;
170. przypomina, że prognozowane przyszłe zobowiązania funduszu rozkładają się na kilkadziesiąt lat, lecz zauważa, że łączna kwota wypłacona przez dobrowolny fundusz emerytalny w 2018 r. wyniosła 17,8 mln EUR;
171. zauważa, że sytuacja ta budzi obawy co do ewentualnego wyczerpania środków funduszu, a także zauważa, że Parlament gwarantuje wypłatę świadczeń emerytalnych, w przypadku gdy fundusz nie będzie w stanie wywiązać się z zobowiązań, i od momentu, gdy to nastąpi;
172. stanowczo popiera wyniki posiedzenia w dniu 10 grudnia 2018 r., podczas którego Prezydium podjęło decyzję o zmianie przepisów mających zastosowanie do systemu emerytalnego przez podwyższenie wieku emerytalnego z 63 do 65 lat i wprowadzenie opłaty w wysokości 5 % na poczet świadczeń emerytalnych dla przyszłych emerytów w celu poprawy jego stabilności; popiera decyzję Prezydium jako pozytywny krok; zauważa jednak, że Parlament pozostanie nadal odpowiedzialny za bardzo dużą kwotę w przyszłości; przypomina, że art. 27 ust. 2 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego stanowi, że „nabyte prawa i uprawnienia pozostają w pełni w mocy”;
173. wzywa sekretarza generalnego i Prezydium do wykorzystania – przy zachowaniu pełnej zgodności z przepisami Statutu posła, zwłaszcza art. 27 ust. 1 i 2 – wszelkich możliwych rozwiązań, aby znaleźć uczciwe rozwiązanie problemu, pozwalając jednocześnie utrzymać odpowiedzialność Parlamentu na minimalnym poziomie, jako że chodzi o pieniądze podatników, oraz do poinformowania organu udzielającego absolutorium o środkach zastosowanych w tym zakresie;

Dyrekcja Generalna ds. Innowacji i Wsparcia Technologicznego (DG ITEC)

174. przypomina, że w 2018 r. DG ITEC zatrudniała 484 pracowników i zarządzała 6,4 % całkowitego budżetu Parlamentu;
175. zauważa, że głównym kryterium działania DG ITEC w 2018 r. jest zdolność do terminowego i skutecznego reagowania na potrzeby użytkowników i partnerów we wszystkich obszarach działalności; podkreśla, że DG ITEC nadal inwestuje w nowoczesne, sprawne, wydajne i przyjazne użytkownikom interfejsy informatyczne;
176. popiera stały rozwój aplikacji e-Parlament, większą liczbę innowacyjnych rozwiązań informatycznych oraz zwiększenie potencjału Parlamentu w zakresie cyberbezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje decyzję o podwojeniu środków przeznaczonych dla zespołu reagowania na incydenty komputerowe w instytucjach, organach i jednostkach organizacyjnych UE (CERT-UE); pochwała wzmocnienie zdolności instytucji Unii do optymalnej ochrony przed cyberatakami;

177. stwierdza, że DG ITEC bardzo trudno jest zatrudnić wystarczająco wysoko wykwalifikowanych specjalistów posiadających bardzo konkretne profile zawodowe, wiedzę i doświadczenie; wzywa Parlament do przekazania tego wniosku Europejskiemu Urzędowi Doboru Kadr, aby skuteczniej reagował na takie szczególne potrzeby instytucji Unii;
178. nalega, aby DG ITEC wzmogła wysiłki na rzecz zagwarantowania ciągłości i odporności infrastruktury ICT Parlamentu podejmowane od czasu awarii informatycznej z października 2017 r.; wzywa do większych wysiłków, które zagwarantują Parlamentowi odporność ICT; wzywa do kontynuowania prac i postępów w dziedzinie ciągłości działania, zarządzania ryzykiem, incydentami i zdolności do przywrócenia operacyjności; podkreśla niedociągnięcia w funkcjonowaniu sieci internetowej w Parlamencie;
179. podkreśla, że wzrasta ryzyko związane z danymi i prywatnością; z zaniepokojeniem zwraca uwagę na niedawne doniesienia o przechowywaniu i przetwarzaniu danych użytkowników logujących się do sieci Wi-Fi Parlamentu; zdecydowanie kwestionuje potrzebę przechowywania danych przez okres do sześciu miesięcy⁽⁶⁾; wzywa Parlament do opracowania polityki i strategii w zakresie bezpieczeństwa informacji; podkreśla, że sprawą najwyższej wagi jest ścisła współpraca między DG ITEC i DG SAFE; zachęca dyrekcję generalną do zaplanowania wspólnych działań w perspektywie średnio- i długoterminowej;

Dyrekcja Generalna ds. Ochrony i Bezpieczeństwa (DG SAFE)

180. przypomina, że w 2018 r. DG SAFE zatrudniała 756 pracowników i zarządzała 1,5 % całkowitego budżetu Parlamentu;
181. jest zaniepokojony wynikami ankiety przeprowadzonej niedawno wśród personelu DG SAFE i ma nadzieję, że w najbliższej przyszłości znajdzie się rozwiązanie, które zaradzi ich obawom;
182. przypomina, że publiczny dostęp do Parlamentu to coś, co go wyróżnia, i że należy zapewnić odpowiednią równowagę z niezbędnymi środkami bezpieczeństwa;
183. z zadowoleniem przyjmuje istotne decyzje Prezydium w sprawie bezpieczeństwa podjęte w trakcie 8. kadencji, w szczególności a) środki dotyczące stosunków z władzami państw, w których znajdują się instytucje i z innymi instytucjami, w szczególności środki ochrony w dzielnicy europejskiej w Brukseli, kontrola personelu usługodawców zewnętrznych, ocena zagrożeń i zmiany skali oceny zagrożenia, b) modernizacja budynków Parlamentu oraz c) środki wewnętrzne; przypomina, że pociągało to za sobą inwestycje infrastrukturalne;
184. z zadowoleniem przyjmuje zawarte przez Parlament w 2018 r. porozumienie w sprawie wzajemnego zwolnienia z kontroli bezpieczeństwa z Komisją, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów; ubolewa jednak, że taka umowa nie została jeszcze podpisana z Radą i wyraża nadzieję, że wkrótce uda się znaleźć rozwiązanie;
185. zatwierdza wymianę identyfikatorów posłów i personelu; oczekuje na mającą wkrótce nastąpić wymianę identyfikatorów personelu;
186. wyraża uznanie dla dobrej współpracy między DG SAFE i DG INLO w zabezpieczaniu budynków Parlamentu, poprawie dostępu, w tym do parkingów, zgodnie z wnioskiem Prezydium;
187. przyjmuje do wiadomości utworzenie Działu ds. Ochrony, w szczególności przewodniczącego Parlamentu, oraz zwiększenie ochrony strategicznych lokalizacji Parlamentu;
188. popiera rozszerzenie systemu ostrzegania o zagrożeniu SMS-em na wszystkich użytkowników telefonów służbowych, które w przyszłości będą dostępne wszystkim posłom i pracownikom;

⁽⁶⁾ <https://euobserver.com/institutional/146270>

Wydział Prawny

189. popiera strategię Wydziału Prawnego, zgodnie z którą prawnicy mają być łatwiej dostępni komisjom parlamentarnym; wzywa do zwiększenia liczby personelu zajmującego się działalnością parlamentarną;
190. docenia fakt, że Wydział Prawny zapewnia równowagę płci na szczeblu administracji, kierownictwa działów i dyrekcji;
191. podkreśla, że w 8. kadencji Wydział Prawny wygrał 95 % spraw przed Trybunałem; wyraża przekonanie, że Wydział Prawny odgrywa rolę w ochronie interesów finansowych Parlamentu i obywateli Unii, ponieważ odzyskuje pieniądze publiczne w sprawach sądowych;
192. jest zaniepokojony trudnościami w obsadzaniu stanowisk przez wykwalifikowane osoby z niektórych krajów, ponieważ wszystkie systemy prawne i języki państw członkowskich powinny być reprezentowane;

Sprawozdanie roczne z udzielonych zamówień

193. przypomina, że w obu wersjach rozporządzenia finansowego ⁽⁷⁾ i zasadach stosowania rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁸⁾ określono informacje, które należy przekazywać władzy budżetowej i opinii publicznej o zamówieniach udzielanych przez instytucję; zauważa, że obie wersje rozporządzenia finansowego nakładają obowiązek publikacji udzielonych zamówień o wartości ponad 15 000 EUR, która to kwota odpowiada progowi, powyżej którego obowiązkowa staje się procedura przetargowa;
194. odnotowuje, że spośród 251 zamówień przyznanych w 2018 r. 94 przyznano na podstawie procedur otwartych lub ograniczonych, przy czym ich wartość wyniosła 569,5 mln EUR, a 155 na podstawie procedur negocjacyjnych o łącznej wartości 35,9 mln EUR; stwierdza, że łączna liczba zamówień udzielonych w ramach procedury negocjacyjnej zmniejszyła się jako odsetek całkowitej wartości udzielonych zamówień, z 12 % w 2017 r. do 6 % w 2018 r., a także pod względem wielkości, z 70,5 mln EUR w 2017 r. do 35,86 mln EUR w 2018 r.;
195. odnotowuje następujące rozbieżności zamówień udzielonych w 2018 i 2017 r. według rodzaju (z uwzględnieniem umów deweloperskich):

Rodzaj umowy	2018		2017	
	Liczba	Odsetek (%)	Liczba	Odsetek (%)
Usługi	199	79	177	79
Dostawy	37	15	36	16
Roboty	12	5	11	5
Budynki	3	1	0	0
Razem	251	100	224	100

Rodzaj umowy	2018		2017	
	Wartość (EUR)	Odsetek (%)	Wartość (EUR)	Odsetek (%)
Usługi	256 374 627	42	446 313 270	76
Dostawy	210 526 209	35	133 863 942	23
Roboty	133 431 628	22	6 892 972	1
Budynki	5 039 824	1	0	0
Razem	605 372 288	100	587 070 184	100

(Roczne sprawozdanie w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2018 r., s. 6)

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013 i (UE) nr 223/2014, (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

196. odnotowuje następujące rozbitcie zamówień udzielonych w 2018 i 2017 r. według rodzaju zastosowanej procedury z uwzględnieniem liczby i wartości:

Rodzaj procedury	2018		2017	
	Liczba	Odsetek (%)	Liczba	Odsetek (%)
Otwarta	89	35,46	78	35
Ograniczona	5	1,99	1	1
Negocjacyjna	155	61,75	145	64
Konkurencyjna	1	0,40	—	—
Specjalna	1	0,40	—	—
Razem	251	100	224	100

Rodzaj procedury	2018		2017	
	Wartość (EUR)	Odsetek (%)	Wartość (EUR)	Odsetek (%)
Otwarta	486 039 380	80	488 368 460	83
Ograniczona	83 433 046	14	28 200 000	5
Negocjacyjna	35 859 040	6	70 501 724	12
Konkurencyjna	24 221	—	—	—
Specjalna	16 600	—	—	—
Razem	605 372 288	100	587 070 184	100

(Sprawozdanie roczne w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2018 r., s. 8)

Grupy polityczne (pozycja budżetowa 4 0 0)

197. odnotowuje, że w 2018 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 0 przyznane grupom politycznym i posłom niezrzeszonym wykorzystano w sposób przedstawiony poniżej⁽⁹⁾:

⁽⁹⁾ Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

Grupa	2018					2017				
	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Stopa wykorzystania rocznych środków (%)	Środki przeniesione na następny okres	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Stopa wykorzystania rocznych środków (%)	Środki przeniesione na następny okres
Europejska Partia Ludowa (PPE)	18 282	6 690	20 820	113,88	4 152	17 790	8 150	19 330	108,66	6 610
Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim (S&D)	15 792	5 863	16 888	106,94	4 767	15 610	5 469	15 268	97,81	5 812
Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy (ECR)	6 182	2 962	7 200	116,47	1 944	6 200	2 810	6 051	97,60	2 959
Porozumienie Liberalów i Demokratów na rzecz Europy (ALDE)	5 823	1 824	6 033	103,61	1 614	5 711	1 694	5 596	97,99	1 809
Zieloni/Wolne Przymierze Europejskie (Verts/ALE)	4 478	1 579	4 669	104,27	1 388	4 333	1 826	4 583	105,77	1 578
Konfederacyjna Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/ Nordycka Zielona Lewica (GUE/NGL)	4 443	1 257	4 590	103,31	1 110	4 421	1 407	4 571	103,39	1 257
Grupa Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej (EFDD)	3 829	1 828	2 725	71,17	1 915	3 654	1 917	3 523	96,41	1 827
Grupa Europa Narodów i Wolności (ENF)	3 238	1 094	3 612	111,55	720	2 719	846	2 474	90,99	1 091
Posłowie niezrzeszeni	1 153	314	537	46,57	442	929	257	494	53,18	318
Razem	63 220	23 412	67 073	106,09	18 052	61 365	24 377	61 889	100,85	23 258

198. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niezależni audytorzy zewnętrzni grup politycznych wydali jedynie opinie bez zastrzeżeń za rok budżetowy 2018;

Europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne

199. zauważa, że Urząd ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych (APPF) został utworzony w 2016 r. z myślą o ocenie wniosków o rejestrację, rejestrowaniu nowych partii i fundacji unijnych, monitorowaniu ich finansowania i nakładaniu sankcji w przypadku nieprzestrzegania zobowiązań; odnotowuje, że stał się on w pełni operacyjny w 2017 r.;
200. zauważa, że Komisja, Rada i Parlament uzgodniły, że przeznaczą dodatkowe dofinansowanie i zasoby ludzkie na APPF w budżecie na 2019 r.;
201. zwraca uwagę, że zgodnie z art. 6 ust. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014⁽¹⁰⁾ dyrektor Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji roczne sprawozdanie z działalności Urzędu; zauważa, że sprawozdanie roczne zostało wysłane do przewodniczącego i sekretarza generalnego Parlamentu 21 listopada 2019 r.; ubolewa, że sprawozdanie za 2018 r. zostało przedłożone parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej dopiero w styczniu 2020 r.; wyraża zaniepokojenie decyzją o uznaniu sprawozdania za poufne, na wyraźną prośbę Urzędu, przez co jest ono dostępne jedynie ograniczonej liczbie osób na ściśle określonych warunkach; uważa, że ograniczając dostęp do tego dokumentu, który dotyczy wykorzystania funduszy publicznych, stwarza się godne ubolewania wrażenie, że mamy coś do ukrycia; nalega, aby sprawozdanie Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych było podawane do wiadomości publicznej każdego roku oraz wysyłane do posłów w tym samym czasie, w którym przekazywane jest przewodniczącemu i sekretarzowi generalnemu Parlamentu;
202. zwraca się do parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej o zaproszenie dyrektora Urzędu na coroczne wysłuchanie w sprawie udzielenia Parlamentowi absolutorium, podobnie jak ma to miejsce w przypadku innych szefów agencji i instytucji;
203. podkreśla znaczenie publicznych sprawozdań Urzędu dotyczących jego działalności, jako elementu jego rozliczalności, który jest niezbędny dla nieprzerwanej budowy zaufania i wiarygodności, a także oceny, czy Urząd ma odpowiednich pracowników oraz odpowiednie zasoby i kompetencje, aby skutecznie zapobiegać niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy przez partie polityczne i fundacje;

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1).

204. odnotowuje, że w 2018 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 2 wykorzystano w następujący sposób:

Partia	Skrót	Zasoby własne	Ostateczny wkład PE – część pierwsza	Dochody ogółem ⁽¹⁾	Dotacje z PE w % wydatków podlegających zwrotowi (nie więcej niż 85 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw lub strata)
Europejska Partia Ludowa	PPE	1 427 466	7 356 802	11 340 157	85 %	64 271
Partia Europejskich Socjalistów	PES	1 153 831	6 309 079	7 462 911	85 %	—
Porozumienie Liberałów i Demokratów na rzecz Europy	ALDE	759 642	2 674 543	3 935 648	85 %	157 524
Europejska Partia Zielonych	EGP	544 072	2 244 342	2 961 972	85 %	– 26 538
Europejska Partia Lewicy	EL	301 456	1 513 876	1 875 332	85 %	– 6 798
Europejska Partia Demokratyczna	PDE	125 374	532 075	754 587	85 %	18 913
Wolne Przymierze Europejskie	EFA	156 351	628 696	910 047	85 %	32 110
Sojusz Konserwatystów i Reformatorów w Europie	ACRE	– 286 814	1 253 918	1 245 829	71 %	– 729 991
Europejski Chrześcijański Ruch Polityczny	ECPM	125 110	624 532	749 641	85 %	5 995
Ruch na rzecz Europy Narodów i Wolności	MENL	211 768	1 045 592	1 257 360	85 %	– 28 579
OGÓŁEM		4 518 257	24 183 454	32 493 485		– 513 092

⁽¹⁾ Dochody ogółem zawierają przeniesienia z roku poprzedniego zgodnie z art. 125 ust. 6 rozporządzenia finansowego (w wersji obowiązującej w omawianym roku budżetowym).

205. odnotowuje, że w 2018 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 3 wykorzystano w następujący sposób:

Fundacja	Skrót	Związek z partią	Zasoby własne	Ostateczna kwota dotacji z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw lub strata)
Ośrodek Studiów Europejskich Wilfried Martens	WMCES	PPE	1 097 171	5 816 345	6 913 516	85 %	31 397
Fundacja Studiów Europejskich i Postępu	FEPS	PES	1 050 548	4 895 825	5 946 373	85 %	—
Europejskie Forum Liberalne	ELF	ALDE	292 141	1 650 538	1 942 680	85 %	—
Europejska Fundacja Zielonych	GEF	EGP	185 182	1 038 822	1 224 004	85 %	1 368
Ugrupowanie Transform Europe	TE	EL	244 655	1 193 712	1 438 367	85 %	16 375
Instytut Europejskich Demokratów	IED	PDE	45 755	255 000	300 755	85 %	—
Fundacja Coppieters	CF	EFA	115 193	388 702	503 895	85 %	38 617
Nowy Kierunek – Fundacja na rzecz Reformy w Europie	ND	ACRE	279 636	1 215 011	1 494 647	85 %	– 156 378
Sallux	SALLUX	ECPM	77 416	418 444	495 860	85 %	2 159
Ruch na rzecz Europy Narodów i Wolności	FENL	MENL	53 600	329 251	382 851	85 %	– 4 503
OGÓŁEM			3 441 296	17 201 651	20 642 947		– 70 965